

UNLOCKING THE TRUTH

COME OVER TO THE OTHER SIDE

ΕΚΕΙ ΨΗΛΑ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ
Η ΜΥΣΤΙΚΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ

THE ALIEN CODEX
Ο ΚΩΔΙΚΑΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΞΩΓΗΙΝΗ ΖΩΗ;

ΕΡΙΣ
Η ΧΑΡΟΥΜΕΝΗ ΘΕΑ
ΤΟΥ ΧΑΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΧΟΝΟΙΑΣ

*Η Μακρά Ιστορία
της Δίωξης της Μαγείας*

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Το UNLOCKING THE TRUTH
σας καλωσορίζει σε ένα νέο ταξίδι
στην άλλη πλευρά

17 Βικτώρια

ΕΡΙΣ: Η Χαρούμενη Ελληνίδα Θεά του Χάους και της Διχόνοιας

21 Έρικ Σμυρναίος

Εκεί Ψηλά στον Ουρανό
Η Μυστική Ζωή των Ουρανών

25 Νίκος Αποστολόπουλος

Η Μακρά Ιστορία της Δίωξης της Μαγείας

31 Λίνα Αθανασίου

The Alien Codex
Ο Κώδικας της Ζωής

35 Ματθαίος Αικατερινίδης

Υπάρχει Εξωγήινη Ζωή;

ΜΟΝΙΜΕΣ ΣΤΗΛΕΣ

3 Cosmos News

9 Μυστήρια από την Αρχαιότητα

15 Όψεις του Φανταστικού στον Ελληνικό Πολιτισμό

37 Στενές Επαφές

39 Ο Ελληνικός Τύπος στην Υπηρεσία του Παραφυσικού

43 Μυστικές Διαδρομές στην Άγνωστη Ελλάδα

45 Αποφθέγματα Μεγάλων Προσωπικοτήτων

Το Unlock the Truth, είναι ένα τετραμηνιαίο μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα περιοδικό που διανέμετε ΔΩΡΕΑΝ από την Ερ.Ε.Ν.Ζω, και ασχολείται με την έρευνα του αγνώστου και των ανεξήγητων φαινομένων. Ολόκληρο το έργο στηρίζεται αποκλειστικά σε δωρεάν παραχώρηση υλικού (προσωπικές έρευνες, κείμενα, φωτογραφίες) ερευνητών, οι οποίοι δραστηριοποιούνται στο χώρο της εναλλακτικής αναζήτησης.

ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική, μερική ή περιληπτική, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη. Κείμενα, γραφικά, λογότυπα, φωτογραφίες, αποτελούν πνευματική ιδιοκτησία και ως συλλογικό έργο προστατεύεται κατά τις σχετικές διατάξεις του ελληνικού δικαίου, του ευρωπαϊκού δικαίου και των διεθνών συμβάσεων περί Πνευματικής Ιδιοκτησίας. Η μη τήρηση των ανωτέρω επισύρει τις κυρώσεις του Ν. 2121/1993, άρθρο 66. Τα άρθρα που υπογράφονται δεν εκπροσωπούν υποχρεωτικά την άποψη του περιοδικού.

ΣΥΝΤΑΚΤΕΣ – ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Θανάσης Βέμπος
Απόστολος Χειρδάρης
Γιώργος Λεκάκης
Μηνάς Τσικριτσής
Δημήτρης Μακριδόπουλος
Παναγιώτα Πρέκα Παπαδήμα
Γιώργος Χαραλαμπίδης
Ειρήνη Σπανοπούλου
Στελίνα Μαργαριτίδου
Δήμητρα Παράσχου
Σταυρούλα Κωνσταντοπούλου
Βαγγέλης Βενιζέλος
Jose Antonio Caravaca
Ματίνα Μαντά
Edoardo Russo
Αγγελής Μπεκιάρης
Σταύρος Χατζόπουλος

Email:
UtTmagazine2017@gmail.com

Ο ταφικός θάλαμος του Τουταγχαμών μπορεί να κρύβει την πόρτα του τάφου της Νεφερτίτης. Οι νέες ενδείξεις που ενισχύουν τη θεωρία...

Η ανακάλυψη κρυμμένων ιερογλυφικών μέσα στον τάφο του Τουταγχαμών δίνει βάρος σε μια θεωρία ότι η μυθική αιγυπτιακή βασίλισσα Νεφερτίτη βρίσκεται σε έναν κρυφό θάλαμο δίπλα στον ταφικό θάλαμο του θετού της γιου της. Ο Νίκολας Ριβς, πρώην επιμελητής στο Τμήμα Αιγυπτιακών Αρχαιοτήτων του Βρετανικού Μουσείου, είπε ότι ενώ η θεωρία πα-

ρέμεινε αναπόδεικτη, τα νέα στοιχεία της δίνουν νέα ώθηση. Ο Ριβς συνειδητοποίησε ότι τα ιερογλυφικά για την ταφή της Νεφερτίτης, της θρυλικής καλλονής βασίλισσας της Αιγύπτου και συζύγου του βασιλιά Ακενατόν, είχαν καλυφθεί κατά την ταφή του Τουταγχαμών από τον διάδοχό του, Άυ. Μιλώντας στον Guardian εξήγησε ότι : «Η προσεκτική επιθεώρηση των ιερογλυφικών του Άυ αποκαλύπτει σαφή, υποκείμενα ίχνη ενός προγενέστερου ονόματος – αυτό του Τουταγχαμών. Στην αρχική της εκδοχή, η σκηνή αυτή είχε δείξει τον Τουταγχαμών να εκτελεί το ταφικό τελετουργικό για τον αρχικό ιδιοκτήτη του τάφου, την άμεση προκάτοχό του Νεφερτίτη» Το 2015, ο Ριβς είχε τονίσει πως οι υψηλής ευκρίνειας φωτογραφίες από τον τάφο του Τουταγχαμών έδειχναν κρυφούς διαδρόμους και πόρτες, ωστόσο άλλοι ειδικοί είχαν αναφέρει πως πρόκειται για ασαφή συμπεράσματα. «Είναι πολύ απλό να το δεις ως απλή φαντασίωση, αλλά (...) ανακάλυψα πως η διακόσμηση του τοίχου στον ταφικό θάλαμο είχε αλλάξει» σημείωσε και αναφέρθηκε στις απορίες που είχε προκαλέσει στην επιστημονική κοινότητα το σχήμα του τάφου του νεαρού Φαραώ. «Ήταν πολύ μικρός, δεν το περιμένεις αυτό για έναν βασιλιά». «Μοιάζει πολύ σαν να ήταν απλώς ένας παρείσακτος μέσα στο εξωτερικό τμήμα ενός σημαντικά μεγαλύτερου, βασιλικού τάφου» σημείωσε ο ειδικός, κάνοντας λόγο για ένα «μοναδικό» μνημείο. Μάλιστα, το συνέκρινε με άλλη περίπτωση όπου βρέθηκαν κρυμμένοι τάφοι Φαραώ της 21ης Δυναστείας. Οι έλεγχοι με ραντάρ που έλαβαν χώρα στο σημείο το 2015 δεν έδωσαν ξεκάθαρες απαντήσεις καθώς ορισμένα από τα αποτελέσματα έδειχναν πως δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο απ' ό,τι είναι γνωστό, ενώ άλλα πως κρύβεται κάποια κατασκευή. Ο George Ballard, κορυφαίος ειδικός σε ραντάρ και γεωφυσικές έρευνες, δήλωσε ενθουσιασμένος από τη νέα ανακάλυψη αλλά και πεπεισμένος ότι ένας ψεύτικος τοίχος εμποδίζει την είσοδο σε μια επέκταση του τάφου: «Τα στοιχεία που έχουμε μέχρι στιγμής υποδηλώνουν ότι υπάρχει μια τεχνητή κατασκευή που σχηματίζει τον βόρειο και τον ανατολικό τοίχο του τάφου. Ο ανατολικός τοίχος είναι πιθανώς φυσική πέτρα που φαίνεται να έχει κοπεί ή διαμορφωθεί ως τοίχος».

Πράγα: Ανακαλύφθηκε κτίσμα 7000 ετών, αρχαιότερο από το Στόουνχετζ και τις πυραμίδες της Αιγύπτου

Αρχαιολόγοι κοντά στην Πράγα ανακάλυψαν τα ερείπια μιας δομής της Εποχής του Λίθου που είναι παλαιότερη από το Στόουνχετζ αλλά και τις αιγυπτιακές πυραμίδες: ένα αινιγματικό σύμπλεγμα γνωστό ως Roundel. Σχεδόν 7.000 χρόνια πριν, κατά την Εποχή του Λίθου, μια τοπική αγροτική κοινότητα πιθανώς ζούσε σε αυτό το κυκλικό κτίριο, αν και ο πραγματικός σκοπός του είναι άγνωστος.

Το Roundel έχει διάμετρο σχεδόν 55 μέτρα, και είναι ξεκάθαρο ότι κατασκευάστηκε μεταξύ του 4900 π.Χ. και του 4400 π.Χ., δήλωσε στο Live Science σε ένα email ο Γιάροσλαβ Ρίντκι, εκπρόσωπος του Ινστιτούτου Αρχαιολογίας της Τσεχικής Ακαδημίας Επιστημών (IAP). Οι ερευνητές έμαθαν για πρώτη φορά για την ύπαρξη του Βινόρ Roundel στη δεκαετία του 1980, όταν οι εργάτες έβαζαν αγωγούς αερίου και νερού, σύμφωνα με το Radio Prague International, αλλά η τρέχουσα ανασκαφή αποκάλυψε για πρώτη φορά ολόκληρη της κατασκευής. Μέχρι στιγμής, η ομάδα του έχει βρει θραύσματα αγγείων, οστά ζώων και πέτρινα εργαλεία.

Ανακαλύφθηκε σαρκοφάγος από την εποχή του Ραμσή Β' στην Αίγυπτο

Μια σαρκοφάγος από κόκκινο γρανίτη ανακαλύφθηκε στη νεκρόπολη Σακκάρα, νότια του Καΐρου. Η τοποθεσία, που βρίσκεται σε απόσταση 15 χιλιομέτρων νότια των επιβλητικών πυραμίδων της Γκίζας, αποτελεί ένα από τα Μνημεία Παγκόσμιας Κληρονομιάς της UNESCO και είναι γνωστή για την πυραμίδα του φαραώ Ζοζέρ. Η ανακάλυψη της σαρκοφάγου του Πτα-εμ-ούγια — «υψηλόβαθμου αξιωματούχου» του φαραώ Ραμσή Β', ο οποίος κυβέρνησε την Αίγυπτο τον 13ο αιώνα π.Χ. — έγινε από ομάδα αρχαιολόγων του Πανεπιστημίου του Καΐρου. Ο Πτα-εμ-ούγια ήταν βασιλικός γραμματέας και επικεφαλής του θησαυροφυλακίου στο Ραμσείο, ένα επιβλητικό μνημείο που χτίστηκε προς τιμήν του Ραμσή Β' στις Θήβες – το σημερινό Λούξορ.

Ήταν επίσης «υπεύθυνος για τις προσφορές σε όλους τους θεούς της Άνω και της Κάτω Αιγύπτου», δήλωσε ο Μουσταφά Ουαζίρι, διευθυντής του Ανωτάτου Συμβουλίου Αρχαιοτήτων. Ο τάφος του Πτα-εμ-ούγια ανακαλύφθηκε πέρυσι, αλλά οι πρόσφατες ανασκαφές αποκάλυψαν τη γρανιτένια σαρκοφάγο, η οποία έφερε «επιγραφές για την προστασία του νεκρού» και ήταν διακοσμημένη με απεικονίσεις των γιων του και του θεού Ώρου. Στη νεκρόπολη Σακκάρα έχουν βρεθεί πολλοί αρχαιολογικοί θησαυροί τα τελευταία χρόνια.

Απολίθωμα καρδιάς 250 εκατομμυρίων ετών

Οι ερευνητές, με επικεφαλής την καθηγήτρια παλαιοντολογίας Κέιτ Τρινάστικ της Σχολής Μοριακών και Επιστημών της Ζωής του Πανεπιστημίου Curtin και του Δυτικού Αυστραλιανού Μουσείου στο Περθ, οι οποίοι έκαναν τη σχετική δημοσίευση στο επιστημονικό περιοδικό “Science”, βρήκαν τα απολιθωμένα όργανα στο σώμα μιας κατηγορίας ψαριών (arthrodires) που ανήκαν στα πλακόδερμα, τα πρώτα ψάρια με σαγόνια και δόντια. Ζούσαν κατά τη Δεβόνια περίοδο πριν 420 έως 359 εκατομμύρια χρόνια και ανατομικά έμοιαζαν με τους σημερινούς καρχαρίες. Πριν τα πλακόδερμα τα ψάρια δεν ξεπερνούσαν σε μήκος τα 30 εκατοστά, αλλά μετά έφθασαν πια τα εννέα μέτρα, γι' αυτό έγιναν η κυρίαρχη μορφή ζωής στη Γη επί περίπου 60 εκατομμύρια χρόνια, τουλάχιστον 100 εκατομμύρια χρόνια πριν τους δεινόσαυρους. Η ανακάλυψη θεωρείται άκρως ασυνήθιστη, επειδή ο μαλακός ιστός, όπως αυτός της καρδιάς, σπανιότατα διατηρείται ως απολίθωμα, σε αντίθεση με τα σκληρά οστά, και ακόμη σπανιότερα σε τρισδιάστατη μορφή. Η μελέτη των απολιθωμάτων έγινε με τη βοήθεια ακτίνων νετρονίων και Χ του Ευρωπαϊκού Συγχρότρου στη Γαλλία. Η καρδιά του Gogo ήταν πιο πολύπλοκη του αναμενομένου, καθώς είχε δύο θαλάμους, ένα μικρότερο πάνω από έναν μεγαλύτερο, οι οποίοι τελικά εξελίχθηκαν στην ανθρώπινη καρδιά. Η δομή της καρδιάς του Gogo του επέτρεψε να μεταμορφωθεί από ένα αργά κινούμενο ψάρι σε ένα ταχύτατο θηρευτή. “Ως παλαιοντολόγος που έχω μελετήσει απολιθώματα για πάνω από 20 χρόνια, πραγματικά εξεπλάγην που βρήκα μια τρισδιάστατη και καλοδιατηρημένη καρδιά σε έναν πρόγονο μας ηλικίας 380 εκατομμυρίων ετών”, δήλωσε η επικεφαλής ερευνήτρια. Όπως είπε η Τρινάστικ, τα αρχαία εκείνα ψάρια είχαν την καρδιά σχήματος S σχεδόν στο στόμα τους. Από την άλλη, δεν βρέθηκαν καθόλου ενδείξεις πνευμόνων, τα οποία εξελίχθηκαν αργότερα.

Αρχαιολόγοι ανακάλυψαν τάφο «βαμπίρ» του 18ου αιώνα. Σκελετό με ένα δρεπάνι καρφωμένο στο λαιμό

Άφωνοι έμειναν οι αρχαιολόγοι από το πανεπιστήμιο Νίκολας Κοπέρνικους στην πόλη Τόρουν της Πολωνίας που διεξήγαγαν ανασκαφές σε νεκροταφείο του 17ου αιώνα, όταν αντίκρισαν οστά από ανθρώπινο σώμα, μόνο που κάτω από το κρανίο, ήταν και ένα σκουριασμένο δρεπάνι καρφωμένο γύρω από τον λαιμό. Το ασυνήθιστο εύρημα εντοπίστηκε κατά τη διάρκεια αρχαιολογικών ανασκαφών σε ένα νεκροταφείο του 17ου αιώνα στο χω-

ριό Πιέν. Ο ανθρώπινος σκελετός ανήκε σε γυναίκα, ενώ σύμφωνα με τη Daily Mail, στο δάχτυλο του ποδιού της υπήρχε επίσης λουκέτο. Αυτό «διασφάλιζε» ότι δεν θα μπορούσε να αναστηθεί από τους νεκρούς το πτώμα, σύμφωνα με τα όσα πίστευαν τον 17ο αιώνα. Από αυτή την ανακάλυψη, οι αρχαιολόγοι ονόμασαν το πτώμα «βαμπίρ». Πρόκειται για μια πρακτική που χρησιμοποιούσαν κάποιοι τότε για να μην γίνουν οι νεκροί βρικόλακες και επιστρέψουν από τον τάφο. Ανακάλυψαν επίσης ένα μεταξωτό σκουφάκι που φορούσε στο κεφάλι της, το οποίο, σύμφωνα με τους ειδικούς, δείχνει ότι είχε υψηλή κοινωνική θέση τη στιγμή του θανάτου της. Οι υπεύθυνοι των ανασκαφών ανέφεραν ότι αυτός ο τύπος ταφής είναι εξαιρετικά ασυνήθιστος. Όπως δήλωσε ο καθηγητής Νάριους Πολινσκι από το Πανεπιστήμιο Νίκολας Κοπέρνικους: ««Οι τρόποι προστασίας από την «ανάσταση» των νεκρών περιλαμβάνουν το κόψιμο του κεφαλιού ή των ποδιών, την τοποθέτηση του νεκρού με το πρόσωπο προς τα κάτω για να «δαγκώνει» το έδαφος, το κάψιμο τους και το θρυμματισμό τους με μια πέτρα» και συμπλήρωσε στη συνέχεια λέγοντας: «Το δρεπάνι δεν ήταν διαδεδομένο, αλλά τοποθετήθηκε στο λαιμό με τέτοιο τρόπο, που αν (υποθετικά) ο νεκρός προσπαθούσε να σηκωθεί, πιθανότατα το κεφάλι θα είχε κοπεί ή το λιγότερο, θα είχε τραυματιστεί». Οι μύθοι των «βρυκολάκων» ήταν πολύ δημοφιλείς στη μεσαιωνική Ευρώπη, κυρίως στα Βαλκάνια.

Ρουμανία: Ανακαλύφθηκε πολύτιμος θησαυρός σε προϊστορικό τάφο

Αρχαιολόγοι από το Μουσείο Țării Crișurilor στην Oradea της Ρουμανίας, ανακάλυψαν έναν τάφο της Εποχής του Χαλκού που περιείχε έναν πολύτιμο θησαυρό: 169 χρυσά δαχτυλίδια για τα μαλλιά, 800 οστέινες χάντρες και ένα περίτεχνο χάλκινο βραχιόλι με πολλές σπείρες. Ο τάφος ανήκε σε μια «εξαιρετικά πλούσια» γυναίκα από τον πολιτισμό της Tiszapolgár που έζησε πριν από 6.500 χρόνια, δήλωσε ο διευθυντής του μουσείου Γκαμπριέλ Μόισα στο ρουμανικό πρακτορείο Agerpres. Οι αρχαιολόγοι διαπίστωσαν ότι τα λείψανα ανήκουν σε γυναίκα με βάση το μέγεθος του σκελετού της και το γεγονός ότι ήταν θαμμένη χωρίς όπλα. Ο σκελετός της έδειξε επίσης ότι ήταν ψηλή και καλοθρεμμένη, ενώ η καλή κατάσταση των δοντιών της επιβεβαίωσε ότι η γυναίκα ανήκε σε ελίτ. Ο Călin Ghemiș, επικεφαλής αρχαιολόγος του έργου, χαρακτήρισε τα ευρήματα «πρωτοφανή ανακάλυψη» τονίζοντας ότι «ένας τέτοιος θησαυρός δεν υπάρχει πλέον στην Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη», σύμφωνα με το artnet news. Το μουσείο θέλει να μάθει περισσότερα για τη γυναίκα με την οποία θάφτηκαν οι θησαυροί αυτοί. Τα οστά της έχουν σταλεί σε εργαστήρια στο Marosvásárhely και στην Ολλανδία για χρονολόγηση με άνθρακα και εξέταση DNA.

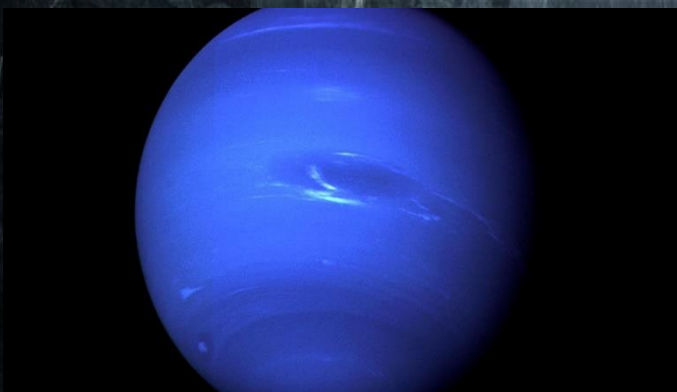
Αυτοί είναι οι επτά Ευρωπαίοι αστροναύτες που θα εκπαιδευτούν για να ταξιδέψουν στη Σελήνη

Η ευρωπαϊκή διαστημική υπηρεσία (ESA) παρουσίασε σήμερα στο Παρίσι την επταμελή ομάδα αστροναυτών που είναι έτοιμοι να εκπαιδευτούν για να αναχωρήσουν για τη Σελήνη, στο πλαίσιο του αμερικανικού προγράμματος «Άρτεμις». Οι υποψήφιοι, ο Γάλλος Τομάς Πεσκέ, οι Γερμανοί Αλεξάντερ Γκερστ και Ματίας Μάουερ, οι Ιταλοί Λούκα Παρμιτάνο και Σαμάνθα Κριστοφορέτι, ο Δανός Αντρέας Μόγκενσεν και ο Βρετανός Τιμ Πικ, έχουν εκτελέσει τουλάχιστον μία αποστολή στον Διεθνή Διαστημικό Σταθμό. Όμως μόνο ένας από αυτούς θα πατήσει στο έδαφος της Σελήνης. Όλοι μαζί έχουν μείνει 4,5 χρόνια σε τροχιά και έχουν συμπληρώσει 98 ώρες «διαστημικών περιπάτων», εξήγησε ο Φίλιπ Βιλεκέν, σε συνέντευξη Τύπου που παραχώρησε στο Διεθνές Συνέδριο Αστροναυτικής στο Παρίσι.

Ανακαλύφθηκε εξωπλανήτης που πιθανώς καλύπτεται ολόκληρος από βαθύ ωκεανό!

Μια διεθνής ομάδα αστρονόμων ανακοίνωσε ότι ανακάλυψε έναν εξωπλανήτη, τον TOI-1452 b, ο οποίος πιθανώς είναι βραχύδης και σκεπασμένος όλος από έναν βαθύ ωκεανό. Ο εξωπλανήτης, ο οποίος είναι ελαφρώς μεγαλύτερος από τη Γη σε μέγεθος και αρκετά μεγαλύτερος σε μάζα (σχεδόν πενταπλάσια), κινείται γύρω από ένα μικρό άστρο στον αστερισμό του Δράκοντα σε από-

σταση περίπου 100 ετών φωτός από τον δικό μας πλανήτη. Η απόσταση του εξωπλανήτη από το άστρο του είναι κατάλληλη, ώστε η θερμοκρασία του να μην είναι ούτε πολύ υψηλή ούτε πολύ χαμηλή, οπότε θεωρείται δυνατό να διατηρηθεί υγρό νερό στην επιφάνειά του. Οι επιστήμονες μάλιστα, με επικεφαλής τον Σαρλ Καντιέ του Πανεπιστημίου του Μόντρεαλ, οι οποίοι έκαναν τη σχετική δημοσίευση στο περιοδικό αστρονομίας «The Astronomical Journal», πιστεύουν ότι ο πλανήτης πιθανώς είναι καλυμμένος από ένα βαθύ στρώμα νερού. Ο αρχικός εντοπισμός του πλανήτη έγινε με το διαστημικό τηλεσκόπιο TESS της NASA και ακολούθησαν παρατηρήσεις από άλλα τηλεσκόπια. Το μητρικό άστρο TOI-1452, ένας νάνος τύπου M, είναι πολύ μικρότερο από τον Ήλιο μας και συνοδεύεται από ένα δεύτερο άστρο παρόμοιου μεγέθους, που απαρτίζουν ένα διπλό αστρικό σύστημα, με το ένα άστρο σε απόσταση 97 αστρονομικών μονάδων από το άλλο (περίπου 2,5 φορές η απόσταση Ήλιου-Πλούτωνα). Η Γη είναι καλυμμένη περίπου κατά 70% από νερό, το οποίο όμως αποτελεί λιγότερο από το 1% της μάζας της. Σε μερικούς εξωπλανήτες εκτιμάται ότι υπάρχει πολύ περισσότερο νερό, το οποίο αποτελεί σημαντικά μεγαλύτερο τμήμα της μάζας τους (στην περίπτωση του TOI-1452 b έως το 30%, ποσοστό ανάλογο με δορυφόρους όπως οι Γανυμήδης και Καλλιστώ του Δία και οι Τιτάν και Εγκέλαδος του Κρόνου), γι' αυτό έχουν πάρει τον χαρακτηρισμό «υδάτινοι» ή «ωκεάνιοι» κόσμοι. «Ο TOI-1452 b είναι ένας από τους καλύτερους υποψήφιους για ωκεάνιο πλανήτη που έχουμε βρει μέχρι σήμερα», δήλωσε ο Καντιέ. Ο εν λόγω εξωπλανήτης θα μελετηθεί περαιτέρω από το νέο ισχυρό διαστημικό τηλεσκόπιο James Webb, καθώς είναι αρκετά κοντά στη Γη για να είναι δυνατό να μελετηθεί η ατμόσφαιρα του. Οι ερευνητές θέλουν επίσης να βεβαιώσουν ότι όντως πρόκειται για έναν υδάτινο κόσμο, καθώς δεν μπορούν να αποκλείσουν, προς το παρόν, να πρόκειται για ένα βραχύδη, ξηρό πλανήτη.

Απεβίωσε ο πρωτοπόρος της αναζήτησης εξωγήινων, αστρονόμος Φρανκ Ντρέικ

Πέθανε σε ηλικία 92 ετών, ο επιφανής ραδιοαστρονόμος Φρανκ Ντρέικ, διάσημος για την πρωτοπόρα έρευνα του πάνω στην αναζήτηση εξωγήινης νοημοσύνης. Ο Φρανκ Ντρέικ, ήταν ο... πατέρας της διάσημης ομώνυμης «Εξίσωσης Ντρέικ» (Drake Equation) που υπολογίζει τον πιθανό αριθμό εξωγήινων πολιτισμών στον γαλαξία μας με βάση μια

σειρά από παραμέτρους.

Επρόκειτο για ένα θέμα ταμπού που φόβιζε τους αστρονόμους και συνεχίζει ακόμη να κρατά πολλούς σε απόσταση από τη σχετική έρευνα μέχρι σήμερα. Χάρη στην τόλμη του, ο Ντρέικ ενέπνευσε λίγους αλλά αποφασισμένους επιστήμονες να ασχοληθούν πιο σοβαρά με το ζήτημα. Σήμερα πια, χάρη στην ανακάλυψη χιλιάδων εξωπλανητών, η σημαντική ιστορική συνεισφορά του γίνεται καλύτερα αντιληπτή. Σε ένα σύμπαν που έχει ηλικία περίπου 13,8 δισεκατομμυρίων ετών, δεν είναι καθόλου απίθανο να έχουν υπάρξει πολιτισμοί σε άλλους κόσμους. Ο Ντρέικ υπήρξε καθηγητής αστρονομίας και αστροφυσικής στο Πανεπιστήμιο της Καλιφόρνιας-Σάντα Κρουζ, καθώς επίσης επί 19 χρόνια πρόεδρος του Ινστιτούτου Αναζήτησης Εξωγήινης Νοημοσύνης (SETI). Το 1961, όσο εργαζόταν στο ραδιοτηλεσκόπιο National Radio Astronomy Observatory (NRAO) στη Δυτική Βιρτζίνια και ενώ είχε από το 1960 ξεκινήσει την πρώτη οργανωμένη έρευνα ραδιοσημάτων από “έξυπνες” εξωγήινες πηγές (Project Ozma), παρουσίασε τη διάσημη πια εξίσωση του που έκτοτε αποτέλεσε πλαίσιο αναφοράς για την πιθανότητα να βρεθούν εξωγήινοι. Πέρα από την εξίσωση, η οποία ήταν ένα θεωρητικό κατασκεύασμα (που πήγε κόντρα στις προκαταλήψεις των συναδέλφων του, πολλοί από τους οποίους μέχρι σήμερα απαξιώνουν την έρευνα για τους εξωγήινους), σε όλη την καριέρα του εργάστηκε για να τελειοποιήσει τις τεχνικές μεθόδους ανίχνευσης ραδιοσημάτων από εξωγήινη νοημοσύνη. Ο Ντρέικ δημιούργησε το 1974 το πρώτο διαστρικό μήνυμα που μεταδόθηκε σκόπιμα στο διάστημα από τη Γη, γνωστό ως “μήνυμα Αρεσίμπο” από το όνομα του ομώνυμου ραδιοτηλεσκοπίου. Επίσης πήρε μέρος, μαζί με τον αστρονόμο Καρλ Σέιγκαν και άλλους, στον σχεδιασμό των μηνυμάτων στις πλάκες που τοποθετήθηκαν στις διαστημοσυσκευές Pioneer 10 και 11, καθώς επίσης του αντίστοιχου χρυσού δίσκου στα σκάφη Voyager 1 και 2, με μηνύματα προοριζόμενα να δουν εξωγήινοι (το κατά πόσο θα τα καταλάβουν είναι άλλο θέμα...). Ο Ντρέικ είχε γεννηθεί στο Σικάγο το 1930, είχε σπουδάσει φυσική στο Πανεπιστήμιο Κορνέλ της Νέας Υόρκης και είχε πάρει το διδακτορικό του στην αστρονομία από το Πανεπιστήμιο Χάρβαρντ. Μετά τη θητεία του στο ραδιοτηλεσκόπιο NRAO και αφού διεύθυνε το τηλεσκόπιο Αρεσίμπο στο Πουέρτο Ρίκο (1966-68), εργάστηκε στο Εργαστήριο Αερίωθησης (JPL) της Αμερικανικής Διαστημικής Υπηρεσίας (NASA), προτού γίνει καθηγητής αστρονομίας στο Κορνέλ (1976) και μετά στο Πανεπιστήμιο της Καλιφόρνιας-Σάντα Κρουζ (1984-1996).

Η εξίσωση του Ντρέηκ

Η εξίσωση του Ντρέηκ είναι φυσική εξίσωση που χρησιμοποιείται ως μέσο εκτίμησης για τον αριθμό των πιθανών εξωγήινων πολιτισμών στον Γαλαξία. Δημιουργήθηκε με τον σκοπό της προώθησης του διαλόγου για την ύπαρξη εξωγήινων πολιτισμών στα πλαίσια του οργανισμού SETI, και αποτελείται από 7 μεταβλητές, όπου ανάλογα με τις τιμές που θα λάβουν το τελικό σύνολο των πιθανών πολιτισμών μπορεί να είναι πολύ υψηλό ή πολύ χαμηλό. Εξακολουθεί να χρησιμοποιείται συστηματικά ως εργαλείο της έρευνας για την ανακάλυψη εξωγήινης ζωής, ενώ η ανάπτυξη της εξίσωσης αποτελεί χρονικό ορόσημο της αστροβιολογίας.

Η συνολική εξίσωση εκφράζεται ως:

$$N = R^* \cdot f_p \cdot n_e \cdot f_l \cdot f_i \cdot f_c \cdot L$$

όπου το N είναι ο αριθμός των εξωγήινων πολιτισμών που προκύπτει.

Οι μεταβλητές της εξίσωσης είναι:

R^* , ο μέσος ρυθμός του σχηματισμού νέων αστέρων στον Γαλαξία,

f_p , το ποσοστό των σχηματισμένων αστέρων οι οποίοι διαθέτουν πλανήτες,

n_e για τα άστρα που διαθέτουν πλανήτες, ο μέσος αριθμός των πλανητών οι οποίοι πιθανώς μπορούν να υποστηρίξουν ζωή,

f_l , το ποσοστό των πλανητών στους οποίους η ζωή αναπτύσσεται επιτυχώς,

f_i , το ποσοστό των πλανητών στους οποίους υπάρχει νοήμων ζωή με τον δικό της πολιτισμό,

f_c , το ποσοστό των πολιτισμών αυτών οι οποίοι έχουν τις τεχνικές δυνατότητες απομακρυσμένης επικοινωνίας

L , η χρονική διάρκεια κατά την οποία αυτοί οι πολιτισμοί εκπέμπουν ανιχνεύσιμα σήματα.

Οι πρώτες 3 παράμετροι λαμβάνουν τιμές οι οποίες προκύπτουν από αστρονομικές παρατηρήσεις, ενώ οι ενδεχόμενες τιμές των τελευταίων 4 παραμέτρων είναι εντελώς θεωρητικές από την στιγμή που δεν έχει ακόμα ανακαλυφθεί εξωγήινη ζωή εκτός του πλανήτη Γη. Οι αρχικές εκτιμήσεις του Ντρέηκ για τις μεταβλητές ήταν $R^* = 1$ έτος⁻¹, $f_p = 0,2$ με $0,5$, $n_e = 1$ με 5 , $f_l = 1$, $f_i = 1$, $f_c = 0,1$ με $0,2$, $L = 1.000$ με $100.000.000$ έτη. Βάσει των χαμηλών τιμών, ο αριθμός των εξωγήινων πολιτισμών που προκύπτει είναι 20, ενώ βάσει των υψηλών τιμών 50.000.000.

Οι σύγχρονες τιμές για τις μεταβλητές που μπορούν να μετρηθούν εκτιμώνται ως:

$R^* = 1,5$ με 3 νέοι αστέρες ανά έτος (βάση της ηλιακής μάζας ανά έτος)

$f_p = 1$ πλανήτης ανά αστέρα

$n_e = 3$ με 5 πλανήτες ανά άστρο που διαθέτει πλανήτες και οι οποίοι μπορούν να υποστηρίξουν ζωή (αν και ο αριθμός αυτός έχει αμφισβητηθεί ως πολύ αισιόδοξος).

ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΚΑΤΑΚΛΥΣΜΙΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

Υπάρχουν μερικά ιστορικά μυστήρια που δεν μπορούν ποτέ να λυθούν. Μερικές φορές αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι το σχετικό ανασκαφικό υλικό έχει χαθεί ή έχει καταστραφεί ένας αρχαιολογικός χώρος. Άλλες φορές, επειδή οι νέες αποδείξεις είναι απίθανο να παρουσιαστούν ή τα επιζώντα στοιχεία είναι πολύ ασαφή για να οδηγήσουν τους μελετητές σε μια συναίνεση. Η έλλειψη απαντήσεων όμως, κάνει αυτά τα αινίγματα πιο ενδιαφέροντα.

Στο Αμερικανικό περιοδικό «Scientific American» του Ιουνίου του 1851 (τόμος 7, σελ. 298), αναφέρεται πως μέσα από ένα συμπαγή βράχο, που ανατινάχτηκε με δυναμίτη, στο Ντόρτσεστερ της Μασαχουσέτης, ξεπετάχτηκε ένα μεταλλικό βάζο. Συναρμολογώντας τα δύο του κομμάτια αποκαλύφθηκε να έχει σχήμα κωδωνοειδές με ύψος 11,5 cm και διάμετρο 16,5 cm στη βάση, και 6,5 cm στην κορυφή του. Το πάχος των τοιχωμάτων του ήταν 3 χιλιοστά περίπου. Είχε το χρώμα ψευδαργύρου ή κράματος ασημιού. Στα τοιχώματα του υπήρχαν αναπαραστάσεις έξι λουλουδιών, ενός μπουκέτου επαργυρωμένου και κοντά στην βάση του ένα στεφάνι, επίσης επάργυρου, αλλά με εξαιρετική τέχνη κατασκευασμένου. Από που άραγε να προερχόταν ένα τέτοιο καλλιτέχνημα; Κανένας γεωλόγος ή αρχαιολόγος δεν μπόρεσε να δώσει κάποια απάντηση. Ο βράχος, μέσα στο οποίο υπήρχε αυτό το καλλιτέχνημα βρέθηκε πως είχε στην πλάτη του επτά ολόκληρα εκατομμύρια χρόνια!

Άλλο ένα «εκτός τόπου» τεχνούργημα, μια μεταλλική βίδα πέντε εκατοστών, είχε ξεθαφτεί το 1865 στη Νεβάδα, μέσα από ένα λεπιδόλιθο. Παρ' όλο το σκούριασμα της οι βόλτες της – μέσα στο λεπιδόλιθο – ξεχώριζαν πολύ καλά. Και εδώ πάλι τα πράγματα μπερδεύτηκαν πάρα πολύ. Οι ερευνητές δεν μπορούσαν να εξηγήσουν πως ήταν δυνατό να βρεθεί το αποτύπωμα μιας βίδας μέσα σε πέτρα ηλικίας πολλών εκατομμυρίων χρόνων. Το 1885, σε ορυχείο του Βόλκλαμπρυκ της Αυστρίας, βρέθηκε κομμάτι κάρβουνου της τριταίας περιόδου (ηλικίας κάπου 50 εκατομμυρίων ετών). Μέσα του ανακαλύφθηκε ένας μικρός μεταλλικός κύβος. Ο Αυστριακός φυσικός Καρλ Γκυρλς διαπίστωσε πως ήταν κατασκευασμένος από κράμα χάλυβα και νικελίου. Οι διαστάσεις του ήταν 6,7cm επί 7cm επί 4,7, και ζύγιζε 784 γραμμάρια. Το ειδικό του βάρος ήταν 7,75. Οι ακμές του παράξενου αυτού κύβου ήταν τέλειες ευθείες και οξείς. Οι τέσσερις του πλευρές ήταν επίπεδες και οι δύο αντίθετες κυρτές. Στο μέσο περίπου του ύψους του κι ολόγυρα του ένα μάλλον βαθύ αυλάκι. Δεν χωρούσε καμιά αμφιβολία πως ο κύβος είχε κατασκευασθεί με μηχανή και ότι αποτελούσε εξάρτημα κάποιου μεγαλύτερου μηχανισμού. Άλλα όλα αυτά τα «εκτός τόπου» τεχνουργήματα να αποτελούν άραγε μαρτυρία κάποιου υπερπολιτισμού, που υπήρξε κι εμφανίστηκε πολύ πριν από την έναρξη της γραπτής μας ιστορίας; Θα ήταν άραγε δυνατό να προϋπήρξε κάποιος πολιτισμός, ακόμη πιο προηγμένος και από τον δικό μας του εικοστού πρώτου αιώνα; Φαίνεται πολύ απίθανο. Η ύπαρξη όμως των «εκτός τόπου» τεχνουργημάτων δεν είναι κάτι που μπορεί κάποιος να το αγνοήσει. Πολλοί συγγραφείς προσπάθησαν να τα συνδέσουν με εξωγήινα όντα άλλων γαλαξιών, που υποτίθεται ότι επισκέφτηκαν τον πλανήτη μας πριν από χιλιάδες χρόνια. Δύσκολο είναι ωστόσο να αποδεχτεί κανείς μια τέτοια θεωρία γιατί κανένα απ' αυτά τα «εκτός τόπου» τεχνουργήματα δεν είναι κατασκευασμένο από άγνωστα σε μας υλικά. Επιπλέον η τεχνολογική τους δομή ταιριάζει με την εξέλιξη του δικού μας πολιτισμού.

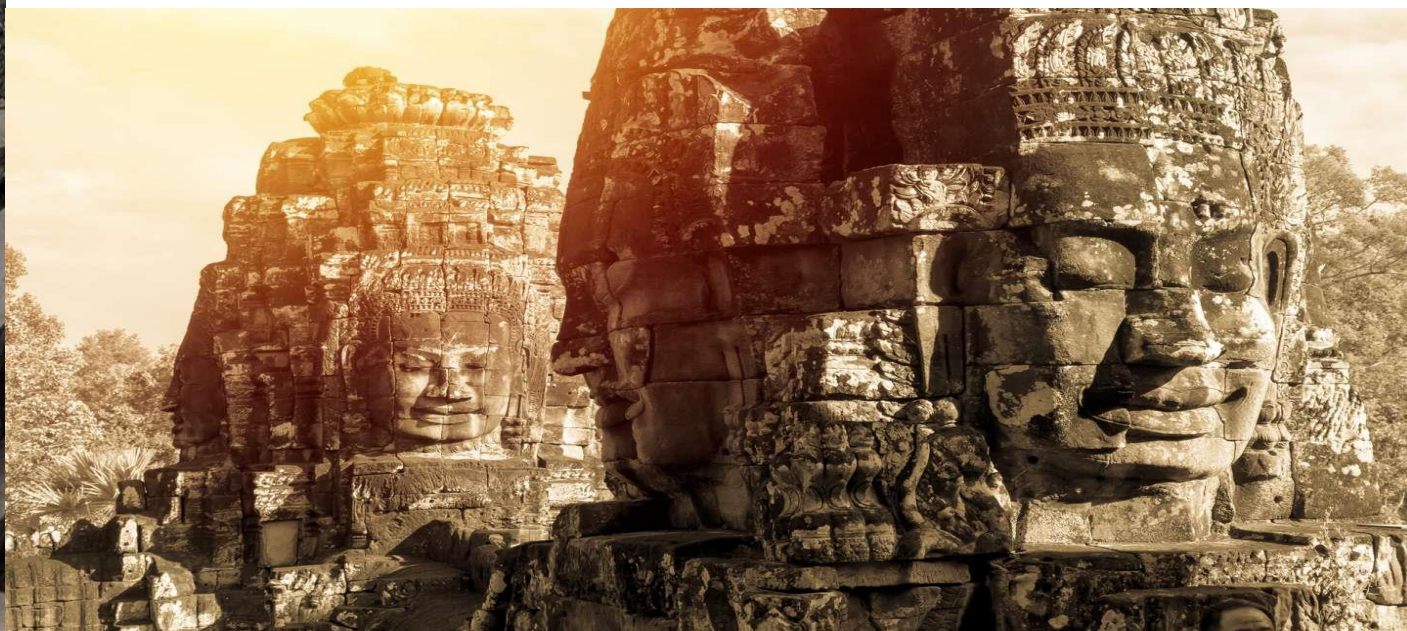

Μια πληρέστερη όμως εξέταση αυτών των αντικειμένων υποδηλώνει την προέλευση τους από κάποιον ανθρώπινο πολιτισμό, που προϋπήρξε πολύ νωρίτερα του δικού μας. Και που καταστράφηκε σε τέτοιο βαθμό, ώστε ελάχιστα μόνο κατάλοιπα των επιστημονικών και τεχνολογικών επιτευγμάτων να έχουν περιέλθει στους κατώτερους του πολιτισμούς που τον διαδέχθηκαν. Αλλά που θα μπορούσε να αναζητήσει κανείς ενδείξεις μιας τόσο τεράστιας καταστροφής; Υπάρχει μια μόνο πιθανή πηγή τέτοιων στοιχείων. Κι αυτή είναι το πρώτο βιβλίο της Βίβλου με την ιστορία εκείνη για τον κατακλυσμό, που σχεδόν εξάλειψε την ανθρωπότητα από προσώπου γης. Ένας τέτοιος πολιτισμός υπήρξε στη λεγόμενη προκατακλυσμιαία εποχή – την περίοδο δηλαδή ανάμεσα στην πιο παλιά ιστορία, που αναφέρει η Βίβλος και την παγκόσμια καταστροφή. Κανείς δεν αμφισβητεί την παγκόσμια καταστροφική πλημμύρα. Γιατί δεν είναι μόνο η Βίβλος που αναφέρεται σ' αυτήν. Παραδόσεις και μύθοι για την πλημμύρα συναντιούνται όχι μόνο στις Βιβλικές χώρες αλλά και στην Ασία, τη Βόρεια Αμερική, την Αυστραλία, την Ευρώπη, την Αφρική, και σε νησιά της Νότιας Θάλασσας. Κι όλες αυτές οι παραδόσεις και οι μύθοι έχουν τρία κοινά στοιχεία. Όλα μιλούν για μια παγκόσμια καταστροφή από νερό κάθε ανθρώπινης και ζωικής ύπαρξης. Όλα αναφέρονται στη διαφυγή και διάσωση με τη βοήθεια κάποιας κιβωτού ή σκάφους. Και τέλος, στη διαφύλαξη του σπόρου της ανθρωπότητας για την διαιώνιση του γένους. Μια τέτοια εξαφάνιση όμως ολόκληρων πολιτισμών θα πρέπει να έ-

χει αφήσει ξοπίσω της ίχνη, που περίμεναν την αποκάλυψή τους από μυαλά ερευνητικά. Αλλά που είναι αυτά τα ίχνη; Μερικά μπορούν να βρεθούν στα ψηλότερα όρη της γης – στα Βραχώδη, στις Άνδεις, στα Ιμαλάια και στις Άλπεις. Όπου και πραγματικά βρίσκονται κατά καιρούς θαλασσινά όστρακα. Κι αυτό είναι αρκετό για να καταλάβει κανείς πως τα νερά είχαν καλύψει και τόσο ψηλές βουνοκορφές ακόμη. Μερικοί γεωλόγοι υποστηρίζουν πως δεν υπήρξε καμιά ξαφνική πλημμύρα, αλλά βαθμιαία καταπόντιση γήινων μαζών, που διάρκεσε εκατομμύρια χρόνια. Τα ευρήματα όμως στα Βραχώδη Όρη, των Ηνωμένων Πολιτειών, κάθε άλλο παρά μαρτυρούν οποιαδήποτε βαθμιαία αλλαγή. Αντίθετα φέρουν σαφέστατα τα ίχνη της «στιγμιαίας» μεταβολής. Ολόκληρα απολιθώματα ψαριών μαρτυρούν καταστάσεις αγωνίας. Πότε όμως να έγινε αυτή η καταστροφή; Η Βίβλος την εντοπίζει χρονολογικά στα 2448 π.Χ. περίπου. Οι περισσότεροι μύθοι, που αναφέρονται στον Κατακλυσμό δεν κάνουν λόγο για περισσότερους από οκτώ διασωθέντες. Κι αν αυτό είναι αλήθεια θα ήταν τότε αδύνατο για ένα τόσο μικρό αριθμό ατόμων να αναπαραγάγουν έναν ολόκληρο πολιτισμό, που πνίγηκε κάτω από τα νερά του Κατακλυσμού. Τέτοιον μάλιστα που υποπτεύονται πολλοί πως θα ήταν ο Προκατακλυσμιαίος πολιτισμός. Πολλές είναι επίσης οι παραδόσεις που αναφέρονται σ' έναν εξαιρετικά ανεπτυγμένο Προκατακλυσμιαίο πολιτισμό. Οι Έλληνες που κληρονόμησαν τις γνώσεις Μέσανατολικών πολιτισμών, είχαν πολύ καλά υπ' όψη τους προυπάρχαντες πολιτισμούς, που καταστράφηκαν από φυσικές αιτίες. Σχετικές μαρτυρίες συναντούμε στα γραπτά του Φίλωνα της Αλεξανδρείας και στον Πλάτωνα. Και γεννιέται το ερώτημα. Να ξανάρχισαν πάλι όλα από την αρχή; Αλλά και τόσες από τις γνώσεις του ανθρώπου σαρώθηκαν από τον Κατακλυσμό, μαζί με τους ανθρώπους και τα ζώα; Ίσως όμως το πιο αμφιλεγόμενο εύρημα να ήταν εκείνο που βρήκαν τρεις πετροσυλλέκτες σπάνιων ειδών τους στα όρη Κόζο, κοντά στην Ολάντσα της Καλιφόρνιας, στις 13 Φεβρουαρίου του 1961. Σε υψόμετρο 1300 περίπου μέτρων πάνω από τη θάλασσα βρήκαν μια στρογγυλή κούφια πέτρα, που το εσωτερικό της κοίλωμα ήταν όλο κρυστάλλους με διάφορα απολιθώματα. Κόβοντας την πέτρα οι συλλέκτες είδαν ότι δεν επρόκειτο για κρυστάλλους, αλλά για κατάλοιπα κάποιας μορφής μηχανισμού. Υπήρχε ένας πορσελάνινος κύλινδρος διαμέτρου δύο χιλιοστών περίπου, που περιβαλλόταν από μια άγνωστη ουσία, και στο κέντρο του είχε έναν ανοξειδωτο άξονα. Χάλκινοι δακτύλιοι περιέβαλλαν τον κύλινδρο χωρίς να έχουν σκουριάσει. Έπειτα από επιστάμενες εξετάσεις βγήκε το συμπέρα

σμα πως το «τεχνούργημα του Κόζο», όπως είχε γίνει τώρα γνωστό, δεν είναι απλώς ένα κομμάτι μεγαλύτερου μηχανισμού. Η δομή του και τα υλικά του μαρτυρούν ότι πρόκειται μάλλον για κάποιο ηλεκτρικό όργανο. Μοιάζει με σπινθηριστήρα, χωρίς όμως ένα ελατήριο του και η τελική έλικα να μπορούν να τον κάνουν παρόμοιο με οποιονδήποτε γνωστό σε μας σπινθηριστήρα. Αλλά τι να μαρτυρεί άραγε το ηλεκτρικό αυτό αντικείμενο; Να είναι άραγε δυνατό ο οικιακός πιο ηλεκτρισμός να μην αναπτύχθηκε σε τούτον τον πλανήτη μας στα τέλη του 19ου αιώνα, αλλά πριν από 4000 χρόνια; Στη Γένεση υπάρχουν δύο ενδείξεις που μας κάνουν να πιστεύουμε πως ο ηλεκτρισμός μπορεί να έπαιξε βασικό ρόλο στη λειτουργία της Κιβωτού. Πολλοί Εβραϊολόγοι ερευνητές ερμηνεύουν τη λέξη «τσόχαρ» σαν «φως που προέρχεται από κάποιο αστραφτερό κρύσταλλο». Επί αιώνες οι Εβραϊκές παραδόσεις περιγράφουν το «τσόχαρ» σαν ένα τεράστιο διαμάντι ή σμαράγδι, που ο Νώε είχε κρεμάσει από δοκάρια της Κιβωτού. Και το αντικείμενο αυτό, αντλώντας ενέργεια από κάποια εσωτερική δύναμη του, φώτιζε ολόκληρο το σκάφος σ' όλη τη διάρκεια του ταξιδιού μέσα στον Κατακλυσμό. Αλλά φαίνεται πως ο ηλεκτρισμός δεν ήταν η μόνη πηγή ενέργειας στην προκατακλυσμιαία εποχή. Κι αυτό γιατί υπάρχουν πολλά «εκτός τόπου» ευρήματα και ιστορικά δεδομένα, που υποδηλούν ότι χρησιμοποιούνταν πολλές μορφές ενέργειας. Στη Γένεση, λ.χ., αναφέρεται ότι ο Νώε πήρε την εντολή να κατασκευάσει υδατοστεγή κιβωτό. «θα την αλείψεις με «κόφερ» από μέσα κι απ' έξω». Η Εβραϊκή λέξη «κόφερ» - που πιστεύεται ότι σχετίζεται με την Ασσυριακή «κουπούρ» - σημαίνει ασφαλτό. Αλλά η ασφαλτός είναι προϊόν του πετρελαίου και, όπως ξέρουμε το φυσικό πετρέλαιο δημιουργήθηκε από φυτικά και ζωικά κατάλοιπα σε συνθήκες πολύ μεγάλης

θερμότητας και πιέσεων. Να υπήρχε λοιπόν η ασφαλτός, αυτό το πετρελαιοειδές προϊόν πριν από τον Κατακλυσμό; Ναι, θα πρέπει να υπήρχε· εφ' όσον δεν είχε προκύψει από φυσική διεργασία, τότε θα πρέπει να είχε παραχθεί τεχνητά. Κι αυτό προϋποθέτει εξαιρετικά ανεπτυγμένη τεχνολογία, ιδιαίτερα στον τομέα των υδρογονανθράκων. Η πηγή φωτός πάντως του Νώε, φαίνεται πως διασώθηκε για εκατοντάδες χρόνια. Κι αυτός ο βασιλιάς του Ισραήλ ο Σολομών λέγεται ότι την είχε χρησιμοποιήσει γύρω στο 1000 π.Χ.. Δεν γνωρίζουμε ποιος συγκεκριμένα από τους απογόνους του Νώε μετέδωσαν τις γνώσεις για τον ηλεκτρισμό στις επόμενες γενεές. Το γεγονός πάντως ότι επιβίωσε του Κατακλυσμού είναι εξακριβωμένο. Και είναι άφθονα τα στοιχεία που μας προσφέρουν οι σύγχρονες έρευνες προς αυτή την κατεύθυνση. Το 1938 ο Γερμανός αρχαιολόγος Δρ. Βέλχελμ Καϊνινγκ βρήκε στα υπόγεια του Κρατικού Μουσείου της Βαγδάτης, εντελώς τυχαία, κάτι πηλίνα αγγεία, που είχαν εκσκαφή στο Κουγιούτ Ραμππούα, ένα χωριό νοτιοανατολικά της Βαγδάτης. Από την πρώτη κιόλας ματιά τα αγγεία αυτά ήταν ασυνήθιστα. Το ύψος τους έφτανε τους 15 πόντους και μέσα τους περιέκλειαν ένα κύλινδρο από φύλλο χαλκού, ύψους 12,5 εκ. και διαμέτρου 4 εκ. Οι άκρες των φύλλων ήταν συγκολλημένες με κασσίτερο. Τα άκρα αυτών των μυστηριωδών κυλίνδρων ήταν κλεισμένα με χάλκινους δίσκους, στεγανά αλειμμένους με ασφαλτό. Άλλο ένα στρώμα μονωτικής ασφάλτου έκλεινε το στόμιο του αγγείου, απ' όπου και κρέμονταν δύο σιδερένιοι ραβδίσκοι μέσα στους χάλκινους κυλίνδρους. Οι ραβδίσκοι αυτοί ήταν πρόδηλα διαβρωμένοι από κάποιο οξύ, που φαίνεται πως είχε εξατμισθεί πριν από πολύ καιρό. Ο Δρ. Καϊνινγκ δεν άργησε να βγάλει το συμπέρασμα πως μπροστά του βρίσκονταν αρχαία ηλεκτρικά στοιχεία. Η εικασία του αυτή

επιβεβαιώθηκε αργότερα με πειράματα, που απόδειξαν ότι πρέπει να ήταν στοιχεία των 1,5 με 2 βολτ! Παρόμοια ηλεκτρικά στοιχεία βρέθηκαν πολλά. Ορισμένα απ' αυτά μάλιστα ήταν διαλυμένα, δίνοντας έτσι την εντύπωση ότι επρό-

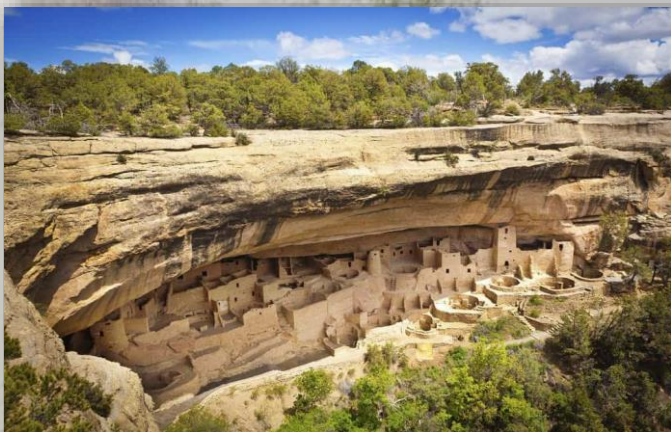

κειτο για κάποια μαζική τους παραγωγή. Η οποία διακόπηκε εντελώς ξαφνικά και προτού ο κατασκευαστής τους τα συναρμολογήσει σε μια μπαταρία! Οι αρχαίες αυτές μπαταρίες χρονολογούνται από το 250 π.Χ. ως το 650 μ.Χ.. Στο Ιράκ όμως και στα Βαβυλωνιακά ερείπια έχουν βρεθεί γαλβανισμένες πλάκες, που χρονολογούνται από το 2000 π.Χ.. Γαλβανισμένα αντικείμενα βρέθηκαν επίσης και στην Αίγυπτο από τον Γάλλο αρχαιολόγο Ωγκύστ Μαριέτ. Όλα δείχνουν πως οι αρχαίοι μπορεί να είχαν πολύ περισσότερες πηγές φωτός από όσες μπορούμε εμείς να φανταστούμε. Και υπάρχουν πολλές ενδείξεις γι' αυτό. Ως την εφεύρεση του ηλεκτρικού φωτισμού στα 1890 δεν είχαμε τίποτα άλλο από κεριά, δαυλούς και λάμπες πετρελαίου. Πηγές δηλαδή φωτός που κάπνιζαν αφήνοντας την κάπνα τους παντού. Και πρώτα απ' όλα στα ταβάνια. Ποτέ όμως δεν βρέθηκαν ίχνη καπνού ούτε στις πυραμίδες της Αιγύπτου, ούτε στους υπόγειους τάφους των Φαραώ, στην Κοιλάδα των Βασιλέων. Είναι ολοφάνερο πως οι Αιγύπτιοι διέθεταν κάποια άκαπνη πηγή φωτός. Κι αφού οι Αιγύπτιοι είχαν ηλεκτρισμό για να γαλβανίζουν τα χρυσοποικίλα κοσμήματά τους, θα πρέπει να τον χρησιμοποιούσαν και για τον φωτισμό των τάφων τους. Ο σύγχρονος όμως άνθρωπος δεν είχε «άκαπνο φως» ως τον περασμένο αιώνα! Αλλά τι να σημαίνουν άραγε όλα αυτά; Μήπως κάποια αρχαία φυλή προγόνων μας γνώριζε το μυστικό της πυρηνικής ενέργειας; Στις 25 Σεπτεμβρίου του 1972 ο Δρ. Φρανσουά Περρέν, πρώην πρόεδρος της Γαλλικής Επιτροπής Ατομικής Ενέργειας, σ' έκθεση του στη Γαλλική Ακαδημία Επιστημών, ανέφερε την ανακάλυψη κατάλοιπων μιας προϊστορικής πυρηνικής αλυσωτής αντίδρασης. Συγκεκριμένα έρευνες του είχαν ανακαλύψει ότι το ουράνιο του Όκλο, 65 χιλιόμετρα βορειοδυτικά της Φράνσβιλ στο Γκαμπόν της Δυτικής Αφρικής είχε υποστεί πυρηνική αλυσωτή αντίδραση, που προκλήθηκε αυθόρμητα από φυσικά αίτια. Και την αντίδραση αυτή ο Δρ. Περρέν την εντόπιζε χρονολογικά σε 1,7 δισεκατομμύρια χρόνια από την εποχή μας,

μια και αυτή ήταν η γεωλογική ηλικία του περιβάλλοντος εδάφους. Πολλές ήταν οι αμφισβητήσεις που ακολούθησαν. Διατυπώθηκε η άποψη πως για να γίνει κάτι τέτοιο έπρεπε να υπάρχει πεντακάθαρο νερό. Και τέτοιο νερό δεν υ-

πάρχει από φυσικού του πουθενά πάνω στη γη. Υπήρξαν κι άλλες αντιρρήσεις που όλες τους όμως αποδείχνουν πως μια τέτοια πυρηνική αλυσωτή αντίδραση δεν μπορούσε να είχε γίνει με αίτια φυσικά. Αλλά αν η φύση δεν επαρκούσε γι' αυτό, τότε η αντίδραση θα πρέπει να είχε προκληθεί τεχνητά. Θα μπορούσε όμως τότε το ουράνιο του Όκλο να είναι κατάλοιπο κάποιου προκατακλυσμιαίου αντιδραστήρα που καταστράφηκε από την παγκόσμια πλημμύρα για να εναποτεθεί και πάλι στην Αφρική; Την εικασία αυτή διατύπωσε ο διάσημος φυσικός Φρέντερικ Σάντυ σχετικά με τις γνώσεις ατομικής φυσικής στους αρχαίους χρόνους, όπως συνάγονται από μύθους και ιστορίες. Και τα στοιχεία για κάποιον «ανύποπτο αρχαίο πολιτισμό» εκτείνονται σε πολλούς τομείς. Οι πρόγονοί μας φαίνεται πως κληρονόμησαν περίτεχνες γνώσεις για την επεξεργασία του μετάλλου από κάποιον προηγούμενο πολιτισμό. Το αλουμίνιο, υποτίθεται ότι ανακαλύφθηκε κατά το 1803 και δεν είχε παραχθεί σε καθαρή μορφή παρά μόνο το 1854. Σήμερα η παραγωγή του από βωξίτες είναι περίπλοκη και προϋποθέτει τη χρησιμοποίηση κλιβάνου Ρεβερμπιέ, θαλάμου διάθλασης και ανασύστασης, όπως επίσης ηλεκτρόλυση και θερμοκρασίες ψηλότερες από 950ο Κελσίου. Πάνω σ' ένα τεχνητά ισοπεδωμένο βραχώδες οροπέδιο στη δυτική όχθη του Νείλου, και 16 περίπου χιλιόμετρα από το σημερινό Κάιρο, βρίσκεται η πυραμίδα του Χέοπος, η μεγάλη

πυραμίδα, όπως την αποκαλούν. Ένα τάφος με ένα σωρό ερωτήματα και πιο σημαντικό το ερώτημα για το πως κτίστηκε αυτή η πυραμίδα με τους 2.300.000 ογκόλιθους της, που ο καθένας τους ζυγίζει 2,5 περίπου τόνους. Οι μεγαλύτεροι απ' αυτούς, στην οροφή του θαλάμου του Βασιλέως, στην καρδιά της δομής, ζυγίζουν πάνω από 70 τόνους ο καθένας. Επιβεβαιώθηκαν οι εικασίες πως οι πέτρες αυτές μεταφέρθηκαν από λατομεία λίγα χιλιόμετρα πιο μακριά, από το Μοκατάν, αλλά και από το Ασουάν, που βρίσκεται 800 χιλιόμετρα νοτιότερα. Αλλά πως μεταφέρθηκαν αυτοί οι ογκόλιθοι από τόσο μακριά και πως μπόρεσαν οι εργάτες να τους τοποθετήσουν τόσο ψηλά; Πιστεύεται πως 100.000 περίπου εργάτες έχτιζαν αυτή την πυραμίδα επί 20 χρόνια συνεχώς. Αν όμως 2.300.000 ογκόλιθοι τοποθετήθηκαν στην πυραμίδα μέσα σε 20 χρόνια – και περισσότερο δεν ήταν δυνατό γιατί η βασιλεία του Χέοπος κράτησε 22 μόνο χρόνια – τότε θα πρέπει να συμπεράνουμε πως 315 πελώριες πέτρες τοποθετούνταν καθημερινά. Δηλαδή 26 την ώρα και με συνεχείς δώδεκα ώρες εργασίας. Αλλά με 100.000 άνδρες και με τα τελειότερα τεχνολογικά μέσα οι μηχανικοί μας σήμερα δεν θα μπορούσαν να επιτύχουν ένα τέτοιο κατόρθωμα. Η αλήθεια όμως είναι ότι δεν χρειάστηκαν 20 χρόνια για το κτίσιμο της μεγάλης πυραμίδας. Στοιχεία από την κατασκευή και άλλων πυραμίδων την εποχή εκείνη αποδειχνούν πως το κτίσιμο τους γινόταν με καταπληκτική ταχύτητα. Δεν αποκλείεται μάλιστα η Πυραμίδα του Χέοπος να είχε ολοκληρωθεί μέσα σε

τέσσερα χρόνια. Οι κατασκευαστές τους χρησιμοποιούσαν δομικές και τεχνολογικές μεθόδους που μόνο αυτοί γνώριζαν. Αλλά φαίνεται πως το μυστικό της Πυραμίδας δεν βρίσκεται κρυμμένο σε κανένα από τους θαλάμους της. Βρίσκεται μέσα σ' αυτήν την ίδια την Πυραμίδα. Δηλαδή αυτή η ίδια η Πυραμίδα αποτελεί τεκμήριο γνώσεων. Πολλοί επιστήμονες έχουν επισκεφτεί τις πυραμίδες κατά καιρούς και παρατήρησαν κάποια παράξενα φαινόμενα στην Μεγάλη Πυραμίδα. Στις αρχές του προηγούμενου αιώνα ο Βρετανός εφευρέτης Αλεξάντρ Ζήμενς επισκέφτηκε την Αίγυπτο να δει την πυραμίδα και μαζί με ένα Άραβα οδηγό σκαρφάλωσε στην κορυφή της. Εκεί και καθ' υπόδειξη του συνοδού του, ύψωσε το χέρι του με τα δύο δάκτυλα ανοικτά για να νοιώσει όμως αμέσως κάτι «τσιμπήματα» σαν ηλεκτρικές μικροεκκενώσεις. Ο Ζήμενς κατάλαβε τότε ότι κάτι το ηλεκτρομαγνητικό έπρεπε να υπάρχει σ' εκείνα τα ύψη. Πήρε τότε αμέσως μια εφημερίδα, που είχε μαζί του, τη μούσκεψε με το περιεχόμενο ενός μπουκαλιού κρασιού, το οποίο και περιτύλιξε με τη μουσκεμένη εφημερίδα. Είχε κατασκευάσει με αυτόν τον τρόπο μια λουγδουνική λάγνηνο – μέσο συσσώρευσης ηλεκτρικής ενέργειας. Ο Ζήμενς κρατώντας τη φιάλη πάνω από το κεφάλι του, καταλάβαινε ότι φορτιζόταν όλο και περισσότερο, σε βαθμό μάλιστα που σε λίγο άρχισαν να βγαίνουν σπίθες από το στόμιο της φιάλης. Ο Ζήμενς συμπέρανε αμέσως πως για λόγους ανεξήγητους η Μεγάλη Πυραμίδα εξέπεμπε ένα δυνατό ηλεκτρομαγνητικό ρεύμα. Ίσως τα σημαντικότερα πειράματα να έγιναν από κάποιον Γάλλο Μποβίς, που περιεργάστηκε τον κεντρικότερο θάλαμο της Μεγάλης Πυραμίδας, τον θάλαμο του Βασιλέως, όπως έχει αποκληθεί. Εκεί μέσα βρήκε το πτώμα μίας γάτας. Παρά την υγρασία του θαλάμου το πτώμα της γάτας δεν είχε αποσυντεθεί αλλά αντίθετα είχε αφυδατωθεί. Στη Γαλλία ο Μποβίς κατασκεύασε ένα ομοίωμα της Μεγάλης Πυραμίδας με βάση ενός περίπου τετραγωνικού μέτρου. Ευθυγράμμισε την πυραμίδα του με τον Β. Πόλο. Αυτό γιατί γνώριζε πως η Πυραμίδα του Χέοπος είναι η ακριβέστερα προσανατολισμένη κατασκευή στον κόσμο σε σχέση με τον μαγνητικό βορρά. Και ολοκλήρωσε το πείραμα του τοποθετώντας διάφορα νεκρά ζώα μέσα στην πυραμίδα και σε ύψη πάνω από το ένα τρίτο του ύψους της. Χωρίς καμιά εξαίρεση τα πτώματα των ζώων δεν αποσυντέθηκαν αλλά βαθμιαία αφυδατώθηκαν, στέγνωσαν. Το ίδιο γινόταν και με οποιαδήποτε οργανική ύλη τοποθετιόταν μέσα στην πυραμίδα.

ΟΨΕΙΣ ΤΟΥ ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΟΥ ΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ

Οι νεράιδες είναι θηλυκοί δαίμονες που συνήθως παρουσιάζονται ως πανέμορφες γυναίκες με λευκά φορέματα. Χαρακτηριστικό τους είναι ένα μαντίλι με το οποίο καλύπτουν τα μαλλιά τους ή ζώνουν τη μέση τους και αν τους το πάρει κάποιος, μπορεί να τις δεσμεύσει. Αγαπούν την μουσική και τον χορό και σαγηνεύουν νεαρούς άντρες με την ομορφιά τους. Οι άνθρωποι τις συναντούν τα μεσάνυχτα, αλλά συχνότερα το μεσημέρι να χορεύουν σε κύκλο. Έχουν κληρονομήσει το όνομα των αρχαίων Νηρηίδων, με τα χαρακτηριστικά όμως των Νυμφών των βουνών, των δασών και των πηγών, δηλαδή των αρχαίων Οριάδων, Δρυάδων και Ναϊδων. Ζουν έξω από την πόλη, σε τόπους όπου οι άνθρωποι έχουν δώσει το όνομα τους, όπως Νεραϊδολίθι, Νεραϊδότρυπα, Νεραϊδόκηπος, Νεραϊδοβούνη, Νεραϊδοράχη. Μία περιοχή ακόμα με έντονη δραστηριότητα νεράιδων είναι το χωριό Νεράιδα στο βουνό των Τρικάλων. Σύμφωνα με την τοπική λαογραφία: Στο βουνό, πήγαιναν όλοι οι βοσκοί με τα ζώα τους. Ένα βράδυ, ένας νεαρός βοσκός, έμεινε εκεί. Στην προσπάθειά του να κοιμηθεί, ξύπνησε από τις φωνές, και τα τραγούδια, κοριτσιών, με μελωδικές φωνές! Μην μπορώντας να κοιμηθεί, πήγε, κρυφά, να κατασκοπεύσει τι γινόταν. Κρυμμένος πίσω από ένα βραχάκι, είδε πολλές πανέμορφες νεαρές να χορεύουν, να γελούν, και να είναι ξέγνοιαστες! Γυρνώντας στο σπίτι του, το πρωί, δεν μπορούσε να βγάλει απ' το μυαλό του μία από τις κοπέλες, που παρατηρούσε όλο το βράδυ! Έτσι, πήγε στη μητέρα του, τής είπε τι συνέβη, και ότι ήθελε, αυτή η μία, να μείνει, για πάντα, κοντά του! Η μητέρα του τού είπε να πάει να την βρει, χωρίς εκείνη να τον καταλάβει, να τής πάρει το μαντίλι, και εκείνη θα έμενε για πάντα κοντά του! Όμως, τον πρόσταξε να μην τής το δώσει ποτέ, ό,τι και να τού λέει! Έτσι κι έκανε. Πήγε το ίδιο βράδυ, έκανε κατά λέξη όλα όσα τού είπε η μητέρα του και όντως η κοπέλα έμεινε κοντά του.. Τα χρόνια περνούσαν και παρά τα παρακάλια τής όμορφης νεαρής, ο βοσκός δεν τής έδινε το μαντίλι! Μέχρι την στιγμή που έκαναν ένα παιδί. Μετά την γέννηση τού παιδιού τους, η κοπέλα ζήτησε ξανά το μαντίλι της, εφ' όσον πιά δεν θα μπορούσε να πάει πουθενά, λόγω τού παιδιού τους. Ο βοσκός την έβαλε να υποσχεθεί τρεις φορές γι' αυτό, και έπειτα τής το έδωσε πίσω. Μόλις πήρε η νεαρή το αγαπημένο της μαντίλι, εξαφανίστηκε! Κάθε βράδυ, ο βοσκός την άκουγε που έμπαινε κρυφά από το παράθυρο, θήλαζε το παιδί της, και τού έβαζε καθαρά ρούχα! Για ακόμη μία φορά, ο νεαρός ζήτησε την βοήθεια τής μητέρας του. Τότε εκείνη τού είπε να κάνει την ίδια ακριβώς διαδικασία, μόνο που αυτή την φορά να κάψει την μαντίλα! Και όπως ήταν φυσικό το έκανε. Η γυναίκα πιά μέσα στην δυστυχία της καθώς έβλεπε τις αδερφές της να απομακρύνονται και να χάνονται, πήγε στη μέση τής πλατείας, τραγούδησε ένα αρχαίο τραγούδι των νεράιδων, και ξεψύχησε! Στο σημείο εκείνο φύτευσε ένα πλατάνι, το οποίο υπάρχει μέχρι και σήμερα. Το χωριό ονομάστηκε, από τότε: «Νεράιδα.»

ἜΡΙΣ: Η ΧΑΡΟΥΜΕΝΗ ΕΛΛΗΝΙΔΑ ΘΕΑ ΤΟΥ ΧΑΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΧΟΝΟΙΑΣ

Πολλοί από τους Έλληνες θεούς και θεές απολάμβαναν να προκαλούν πόνο, βάσανα και καταστροφή, αλλά λίγοι έπαιρναν τόση χαρά σε αυτό όσο η Έριδα (αρχ. Έρις.) Η Έρις ήταν η Ελληνίδα θεά του χάους, της διαμάχης και της διχόνοιας. Σύμφωνα με το μύθο, ήταν η αιτία πολλών πολέμων, συμπεριλαμβανομένου του Τρωικού πολέμου. Ήταν επίσης η αιτία της πείνας και των ασθενειών. Όπου υπήρχε ταλαιπωρία, ήταν ασφαλές στοίχημα να κατηγορηθεί η Έρις για αυτό. Συχνά απεικονιζόταν ως δαίμονας, που στοίχειωνε το πεδίο της μάχης και απολάμβανε την αιματοχυσία μαζί με τον γιο της και τον αδελφό της.

Η Σκοτεινή Δυσλειουργική Οικογένεια της Έρις

Υπάρχουν αντικρουόμενες αναφορές για το γενεαλογικό δέντρο της θεάς Έρις. Σύμφωνα με ορισμένους μύθους, συμπεριλαμβανομένης της Ιλιάδας, ήταν κόρη του Δία και της Ήρας και αδελφή του Άρη. Ο Ησίοδος ισχυρίζεται ότι ήταν κόρη της Νυκτός. Είτε έτσι είτε αλλιώς, η Έρις, θεά του χάους, σίγουρα προκάλεσε αρκετούς πονοκεφάλους στους γονείς της, αφήνοντας πίσω της ίχνη χάους όπου κι αν πήγαινε. Σύμφωνα με τον Όμηρο, η Έριδα ήταν στενή με τον αδερφό της Άρη, απολαμβάνοντας και οι δύο το χάος του πολέμου. Η ακόρεστη επιθυμία της για αιματοχυσία την οδηγούσε να παραμένει στο πεδίο της μάχης ακόμη και μετά το τέλος των μαχών, χαιράμενη για τον πόνο και τη διχόνοια που είχε προκαλέσει. Συχνά ωθούσε και τις δύο πλευρές, ενθαρρύνοντάς τις να συνεχίσουν να αγωνίζονται για τη νίκη με οποιοδήποτε κόστος. Κανένας άλλος θεός ή θεά δεν ευδοκίμησε στο χάος όπως έκανε η Έρις.

Πώς η Έρις προκάλεσε τον Τρωικό Πόλεμο

Το καλύτερο παράδειγμα ήταν στο γάμο του Πηλέα, του Έλληνα βασιλιά που παντρεύτηκε τη θαλάσσια νύμφη Θέτιδα. Όλοι οι Ολύμπιοι θεοί είχαν προσκληθεί, με εξαίρεση τη θεά Έρις, πιθανώς λόγω της αγάπης της για την διχόνοια. Δυστυχώς για τους νεόνυμφους, η Έρις αποφάσισε ότι θα εμφανιζόταν ούτως ή άλλως και θα πάρει εκδίκηση. Η Έρις, θεά του χάους, έφερε μαζί της ένα χρυσό μήλο που έγραφε «τῇ καλλίστῃ» (Για την ομορφότερη) και το πέταξε στο πλήθος. Όπως ήταν αναμενόμενο, αυτό προκάλεσε διχόνοια, γιατί η Ήρα, η Αθηνά και η Αφροδίτη άρχισαν να διαφωνούν για το ποια το άξιζε. Για να τελειώσει ο αγώνας, ο Δίας, ο βασιλιάς των θεών του Ολύμπου, όρισε τον Πάρη, πρίγκιπα της Τροίας, να είναι ο κριτής του ποια ήταν η πιο όμορφη. Οι θεές πρόσφεραν στον Πάρη διάφορα δώρα για να τον πείσουν. Η Αθηνά του υποσχέθηκε σοφία. Η Ήρα του πρόσφερε δύναμη. Τελικά διάλεξε την Αφροδίτη, η οποία τον έβαλε σε πειρασμό με την πιο όμορφη γυναίκα στον κόσμο: την Ελένη, σύζυγο του βασιλιά Μενέλαου της Σπάρτης. Ο Πάρης παρέσυρε την Ελένη με τη βοήθεια της Αφροδίτης και την έφερε πίσω στην Τροία. Ο σύζυγός της Μενέλαος έγινε έξαλλος και συγκέντρωσε 1.000 πλοία για να την πάρει πίσω. Αυτό σηματοδότησε την έναρξη του Τρωικού Πολέμου, προς μεγάλη χαρά της Έρις. Ο πόλεμος κράτησε δέκα χρόνια και είχε ως αποτέλεσμα να καεί η Τροία ολοσχερώς. Όλα εξαιτίας ενός μόνο μήλου, ενός διεστραμμένου δώρου από την Έριδα, θεά του χάους και της διχόνοιας.

Αηδόνα και Πολύτεχνος

Η Έρις δεν περιόρισε τη δουλειά της ούτε στα πεδία των μαχών. Όταν η Αηδόνα, σύζυγος του Πολύτεχνου, κάποια στιγμή καυχήθηκε πως η ευτυχία τους ήταν ανώτερη από εκείνη του Δία πλάι στην Ήρα, η Ήρα, για να την εκδικηθεί, διέταξε την Έριδα να βάλει στην Αηδόνα την ιδέα να συναγωνιστεί τον Πολύτεχνο, ώστε να δημιουργήσει διαμάχη και διχόνοια μεταξύ τους. Η Αηδόνα νίκησε σε στοίχημα που έβαλαν οι δύο τους και ζήτησε μία νέα δούλα. Ο Πολύτεχνος, θυμωμένος, της πήγε την αδελφή της Χελιδόνα μεταμφιεσμένη, την οποία πιο πριν είχε βιάσει. Οι δύο αδελφές, για να εκδικηθούν, σκότωσαν τον γιο του Πολύτεχνου και πρόσφεραν το σώμα του στον Πολύτεχνο ως φαγητό. Ο Πολύτεχνος, μαθαίνοντας τι είχε γίνει, προσπάθησε να εκδικηθεί. Όμως οι φρουροί του Πανδάρεω πρόλαβαν τον Πολύτεχνο και, αφού

τον άλειψαν με μέλι, τον άφησαν στα έντομα. Η Αηδών λυπήθηκε τον σύζυγο της και προσπάθησε να τον σώσει, κάτι που εξόργισε τον πατέρα της. Ο Δίας τους μεταμόρφωσε όλους σε πτηνά. Την Αηδόνα σε αηδόνη, την αδελφή της Χελιδόνα σε χελιδόνη, τον Πολύτεχνο σε πελεκάνο. Αυτή τη φορά, η Έρις είχε μετατρέψει έναν απλό διαγωνισμό σε βιασμό, φόνο και κανιβαλισμό. Άλλη μια μέρα στη ζωή της θεάς του χάους και της διαμάχης. Η θεά Έριδα αναφέρεται επίσης στους μύθους του Αισώπου. Σε αυτόν τον μύθο, ο Ηρακλής περνούσε από ένα στενό πέρασμα όταν συνάντησε ένα μήλο στο έδαφος. Χτύπησε το μήλο με το μπαστούνι του, αλλά αντί να διαλυθεί, διπλασιάστηκε σε μέγεθος. Το ξαναχτύπησε. Διπλασιάστηκε ξανά σε μέγεθος. Η Αθηνά εμφανίστηκε στον ήρωα και του εξήγησε ότι το μήλο ανήκε στη θεά Έριδα. Το μήλο θα έμενε μικρό αν το άφηνε μόνο του, αλλά θα μεγάλωνε αν το πολεμούσε, ακριβώς όπως η διαμάχη.

Σύμφωνα με τον Ησίοδο, η Έριδα ήταν η μητέρα πολλών διαφορετικών παιδιών που μάστιζαν την ανθρωπότητα. Αυτά τα παιδιά ήταν ο Πόνος, η Λήθη, ο Λοιμός, η Δυσνομία, η Άτη, ο Όρκος, ο Φόνος, η Μάχης. Αυτοί οι κακοί δαίμονες ήταν αποθηκευμένοι στο κουτί της Πανδώρας (αν και στην πραγματικότητα ήταν ένα βάζο, όχι ένα κουτί). Όταν η Πανδώρα άνοιξε το κουτί της, απελευθερώθηκαν στον κόσμο. Όπου υπήρχε πόνος και βάσανα στην αρχαία Ελλάδα, σίγουρα προκλήθηκε από την Έριδα, θεά του χάους και της διχόνοιας, ή ένα από τα πνευματικά της παιδιά. Εξαπέλυσαν χάος και διχόνοια με τον πόλεμο, την πείνα και τις αρρώστιες δουλεύοντας σιωπηλά στο παρασκήνιο. Αυτοί οι Έλληνες θεοί φαινόταν να είναι η προέλευση όλου του κακού στον κόσμο, και όλα θα μπορούσαν να δημιουργηθούν χρησιμοποιώντας κάτι τόσο απλό και αθώο, όσο ένα μόνο μήλο.

ΣΤΕΙΛΕ ΜΑΣ ΤΗ ΔΙΚΗ ΣΟΥ ΠΑΡΑΦΥΣΙΚΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ

Είχες προσωπική εμπειρία με
κάποιο ανεξήγητο φαινόμενο;

Θέλεις να δημοσιεύσουμε την
ιστορία σου μέσα από τις
σελίδες του περιοδικού;

Θέλεις να κουβεντιάσουμε την
εμπειρία σου εμπιστευτικά χωρίς
να δημοσιευθεί;

Θέλεις να μας προτείνεις να
επισκεφτούμε κάποια περιοχή
μυστηρίου που γνωρίζεις;

Στείλε μας την εμπειρία σου,
με όσο το δυνατόν περισσότερες
πληροφορίες, στο email:

erenzw2012@gmail.com

ΕΚΕΙ ΨΗΛΑ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ

Η μυστική ζωή των ουρανών

Αυτές τις μέρες, (τον Σεπτέμβριο του ταραγμένου 2022 δηλαδή) προβάλλεται στους κινηματογράφους μια ενδιαφέρουσα ταινία επιστημονικής φαντασίας με τον τίτλο "Nope", μια λέξη που οι Έλληνες διανομείς αποφάσισαν να μεταφράσουν ως "Ούτε καν". Οι πρωταγωνιστές της κινηματογραφικής αυτής παραγωγής έρχονται αντιμέτωποι με κάτι παράξενο που караδοκεί στους ουρανούς και που έχει αρκετά κακές προθέσεις. Σταδιακά ανακαλύπτουν ότι τα ανεξήγητα φαινόμενα που απειλούν την καθημερινότητα τους σε μια απόμερη φάρμα της Αμερικανικής επαρχίας, δεν οφείλονται στη δραστηριότητα κάποιου εξωγήινου διαστημόπλοιου όπως αρχικά υποθέτουν (και ελπίζουν), αλλά στην παρουσία ενός πελώριου και εντελώς άγνωστου πλάσματος που ζει στα ανώτερα στρώματα της γήινης ατμόσφαιρας και κατεβαίνει πότε-πότε μέχρι την επιφάνεια του κόσμου μας για να τραφεί.

Γράφει ο συγγραφέας **ΕΡΙΚ ΣΜΥΡΝΑΙΟΣ**

Η παραπάνω ιδέα, αν και μοιάζει αρκετά ασυνήθιστη, δεν είναι καθόλου πρωτότυπη. Κυκλοφόρησε για πρώτη φορά στους κύκλους της εναλλακτικής έρευνας την δεκαετία του 1950. Τι υποτίθεται όμως ότι είναι αυτά τα μυστηριώδη πλάσματα που υποτίθεται ότι αιωρούνται διακριτικά πάνω από τα κεφάλια μας;

Σύμφωνα λοιπόν με τις θεωρίες που προσπαθούν να τα περιγράψουν, τα όντα αυτά έχουν τεράστιο μέγεθος και αποτελούνται από μια διάφανη ουσία ζελατινοειδούς υφής η οποία αφενός τα καθιστά αόρατα στα μάτια μας και αφετέρου, επειδή είναι πολύ ελαφριά, τους επιτρέπει να επιπλέουν στον αέρα σαν πελώρια αερόστατα. Ουσιαστικά μοιάζουν με κολοσσιαίες μέδουσες οι οποίες είναι εξοπλισμένες με αέρινες κεραίες και διάφανα πλοκάμια με τα οποία παγιδεύουν πουλιά ή άλλα ζώα της ξηράς, ενίοτε και ανθρώπους, ή απορροφούν την ενέργεια των κεραυνών από την οποία τρέφονται και την οποία χρησιμοποιούν και ως όπλο, όπως περίπου κάνουν και τα ηλεκτροφόρα χέλια. Υποτίθεται μάλιστα ότι στα ανώτερα στρώματα της γήινης ατμόσφαιρας επιβιώνει ένα ολόκληρο οικοσύστημα τέτοιων αόρατων σε εμάς πλασμάτων που ποτέ δεν αγγίζουν την επιφάνεια του πλανήτη μας και που ευθύνονται για κάποιες μαρτυρίες UFOs, για ανεξήγητες εξαφανίσεις ανθρώπων και ζώων καθώς και για τις βροχές αίματος και άλλων οργανικών ουσιών που πότε-πότε καταγράφονται στα χρονικά των ανεξήγητων φαινομένων.

Η ιδέα αυτή διατυπώθηκε για πρώτη φορά από τον Βρετανό ζωολόγο Dr. Zquijot ο οποίος πέρασε τα πρώτα χρόνια της ζωής του σε μια παραθαλάσσια πολίχνη του Ηνωμένου Βασιλείου. Έχοντας αναπτύξει ένα έντονο ενδιαφέρον για τη ζωή του φυτοπλαγκτού και των μεδουσών, αφού ολοκλήρωσε το διδακτορικό του, αφιερώθηκε στη μελέτη αυτών των μικρών πλασμάτων. Κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι μέδουσες και τα αερόστατα υπακούν στους ίδιους νόμους όσον αφορά την κίνησή τους στο χώρο και ότι εφόσον οι μέδουσες μπορούν και χρησιμοποιούν το νερό ως μέσο για να μετακινούνται στον ωκεανό, θα

μπορούσαν να υπάρχουν ανάλογα όντα που χρησιμοποιούν τον αέρα με τον ίδιο ακριβώς τρόπο. Για παράδειγμα, ισχυρίστηκε, τα πουλιά κινούνται στον αέρα ακριβώς όπως τα ψάρια στη θάλασσα. Τα θαλάσσια οστρακόδερμα ουσιαστικά μετακινούνται όπως χερσαίοι αντίστοιχοι οργανισμοί, για παράδειγμα οι ακρίδες. Επομένως, σύμφωνα με τους νόμους της εξέλιξης των ειδών, θα πρέπει να υπάρχουν οργανισμοί που ζουν εξ' ολοκλήρου στην ατμόσφαιρα όπως οι μέδουσες ζουν στην θάλασσα.

Μάλιστα, ένα από τα παλαιότερα λογοτεχνικά έργα που αφορούν τέτοια υποθετικά όντα έχει τον τίτλο *The Horror of the Height*-Ο Τρόμος του Ύψους. Είναι μια μικρή νουβέλα που γράφτηκε το 1913 από τον γνωστό Sir Arthur Conan Doyle και περιγράφει τις περιπέτειες ενός πιλότου του Joyce-Armstrong ο οποίος προσπαθεί με το μονοπλάνο του να σπάσει το ρεκόρ πτήσεων σε μεγάλο ύψος, μόνο και μόνο για να βρεθεί αντιμέτωπος με ένα τεράστιο οικοσύστημα διάφανων γιγάντων που αιωρούνται στα ανώτερα στρώματα της ατμόσφαιρας.

Ως ιδέα η παραπάνω προοπτική είναι πολύ γοητευτική. Ο ουρανός που απλώνεται πάνω από τα κεφάλια μας όντως αποτελείται από μια ατμόσφαιρα η οποία χωρίζεται σε διαφορετικά στρώματα: Από την επιφάνεια της γης μέχρι το ύψος των 17 χιλιομέτρων περίπου υπάρχει η τροπόσφαιρα και από εκεί και πάνω, μέχρι το ύψος των 50 χιλιομέτρων απλώνεται

η στρατόσφαιρα. Από τα 50 μέχρι τα 80 χιλιόμετρα βρίσκουμε την λεγόμενη «μεσαία ζώνη», από τα 80 έως τα 500 χιλιόμετρα μεσολαβεί η λεγόμενη «ζεστή ζώνη» και μετά, από τα 500 μέχρι τα χίλια χιλιόμετρα συναντάμε το εξώτατο στρώμα της ατμόσφαιρας του πλανήτη μας. Σύμφωνα πάντα με τις σχετικές θεωρίες, υπάρχουν αεριώδη όντα που περιπλανιούνται στην απώτατη αυτή ατμόσφαιρα, απορροφούν τα ηλεκτρικά φορτία που αναπτύσσονται μέσα σε αυτή και επομένως παγιδεύουν τεράστια ποσά ενέργειας μέσα στην διάφανη και ζελατινοειδή τους δομή. Πότε-πότε η εξωτερική επιδερμίδα τους αποκολλάται και πέφτει μέχρι τη γη ως υγρό που μοιάζει με βροχή και είναι υπεύθυνη για τις παράξενες εμφανίσεις παχύρρευστων ουσιών «εξ' ουρανού» που καταγράφονται σποραδικά σε διάφορα μέρη του πλανήτη μας. Ο αστρονόμος Καρλ Σέιγκαν (Karl Sagan) εξάλλου, δεν δίστασε να προτείνει την ύπαρξη παρόμοιων πλασμάτων στην αεριώδη ατμόσφαιρα του πλανήτη Δία, τα οποία θα μπορούσαν να έχουν το μέγεθος μικρών πόλεων και να τρέφονται από οργανικές ουσίες που ενδεχομένως κυκλοφορούν με τα ρεύματα του βασιλιά του ηλιακού μας συστήματος.

Όσο και αν ακούγεται παράξενο, υπάρχουν κάποια αντικειμενικά δεδομένα που συνηγορούν υπέρ της εντυπωσιακής αυτής θεωρίας: Στις πέντε Σεπτεμβρίου του 1891 για παράδειγμα, στις δυο η ώρα το μεσημέρι, στην Ιντιάνα των ΗΠΑ, δυο ντόπιοι κάτοικοι της περιοχής που ταξίδευαν με μια άμαξα, παρατήρησαν ένα παράξενο πλάσμα με πολλά πτερύγια που ήταν ορθογώνιο στο σχήμα και πετούσε σε ένα ύψος εκατό ποδιών πάνω από τα κεφάλια τους. Το αλλόκοτο πλάσμα δεν έμοιαζε να έχει κεφάλι, ήταν πολύ μεγάλο σε μέγεθος και κινούσε τα πτερύγια του κατά τρόπο τέτοιο ώστε να φαίνεται ότι κολυμπάει στον αέρα. Το ίδιο βράδυ, ένας ιερέας με την γυναίκα του παρατήρησαν το ίδιο ακριβώς πλάσμα να πετάει στον ουρανό. Το όλο γεγονός αναφέρθηκε στον τοπικό περιοδικό τύπο και θεωρείται ότι αποτελεί μια από τις πρώτες καταγεγραμμένες θεάσεις «ατμοσφαιρικών πλασμάτων» όπως κατέληξαν να ονομάζονται αυτά τα φευγαλέα όντα.

Το 1939, ένα μεταγωγικό αεροσκάφος της πολεμικής αεροπορίας των ΗΠΑ που μετέφερε 12 στρατιώτες, εξέπεμψε SOS μια ώρα μετά την απογείωσή του από την στρατιωτική βάση του San Diego. Τελικά προσγειώθηκε επείγοντως σε ένα πολιτικό αεροδρόμιο μισή ώρα αργότερα, και όταν σταμάτησε να κινείται οι διασώστες που έτρεξαν να ανοίξουν την πόρτα του χώρου των επιβατών αντίκρισαν ένα ανατριχιαστικό θέαμα: Όλοι οι επιβάτες ήταν νεκροί και ο μοναδικός επιζώντας, ο πιλότος του αεροσκάφους, επίσης σταμάτησε να αναπνέει ύστερα από λίγα λεπτά της ώρας. Οι ειδικοί που πραγματοποίησαν την απαραίτητη νεκροψία στα πτώματα του άτυχου αεροσκάφους, εντόπισαν παράξενα εγκαύματα στο δέρμα τους αλλά κανείς δεν έχει καταφέρει μέχρι σήμερα

να εξηγήσει τι προκάλεσε αυτά τα εγκαύματα και κυρίως τι ακριβώς ήταν αυτό που σκότωσε όλους εκείνους τους ανθρώπους. Κατά τη διάρκεια της αυτοψίας του αεροσκάφους πάντως βρέθηκαν σημάδια από σφαίρες στους τοίχους του λες και οι επιβάτες του, όλοι στρατιώτες όπως σας έχω ήδη πει, προσπαθούσαν να σκοτώσουν κάτι που κινούνταν με μεγάλη ταχύτητα στο εσωτερικό του.

Το 1963, μια μεσίτρια στο Johannesburg κατάφερε να φωτογραφίσει ένα τέτοιο πλάσμα καθώς τραβούσε διαφημιστικές φωτογραφίες ενός σπιτιού που ήθελε να πουλήσει. Το πλάσμα που φωτογράφησε μοιάζει να έχει μια δομή που θυμίζει κυψέλη.

Στις 20 Δεκεμβρίου του 1987, ένα ferry boat στις Φιλιππίνες συγκρούστηκε με ένα πετρελαιοφόρο τάνκερ με αποτέλεσμα να πεθάνουν 1.600 άνθρωποι. Μετά το καταστροφικό αυτό συμβάν, το πετρέλαιο που απλώθηκε πάνω στη θάλασσα πήρε το σχήμα ενός πλάσματος που έμοιαζε με τεράστιο δράκο. Σύμφωνα με κάποια παράξενη φήμη που κυκλοφόρησε λίγο αργότερα, και το ferry και το tanker είχαν συγκρουστεί στην πραγματικότητα με ένα άγνωστο πλάσμα τεραστίων διαστάσεων που είχε πέσει στην επιφάνεια της θάλασσας. Υποτίθεται ότι ειδικοί από τις ΗΠΑ, την τότε Σοβιετική Ένωση, την Ιαπωνία, την Κίνα και από άλλες χώρες προσπάθησαν να εντοπίσουν το άγνωστο αυτό πλάσμα αλλά δυστυχώς η ζελατινοειδής ουσία που το αποτελούσε είχε

ήδη διασκορπιστεί σε μια έκταση εκατοντάδων τετραγωνικών χιλιομέτρων και έτσι η γιγαντιαία αυτή επιχείρηση κατέληξε σε πλήρη αποτυχία.

Τι συμπέρασμα μπορούμε να βγάλουμε από όλα αυτά; Υπάρχουν όντως άγνωστες μορφές ζωής που επιπλέουν στα ανώτερα στρώματα της γήινης ατμόσφαιρας; Θα μπορούσαν οι μύθοι για δράκοντες, σύλφες και άλλα στοιχειακά του αέρα να βασίζονται σε σποραδικές συναντήσεις των προγόνων μας με τέτοιου είδους πλάσματα που στα έκθαμβα μάτια τους ήταν λογικό να περιβάλλονται από μια υπερφυσική αύρα; Θα μπορούσαν να είναι υπεύθυνα για κάποιες έστω από τις εμφανίσεις Άγνωστης Ταυτότητας Ιπτάμενων Αντικειμένων που έχουν καταγραφεί σε ολόκληρη τη διάρκεια της ανθρώπινης ιστορίας; Μήπως τα τεράστια ηλεκτρικά φορτία που απορροφούν και αποθηκεύουν ευθύνονται για ορισμένα αέρια φαινόμενα που η επιστήμη της μετεωρολογίας αδυνατεί ακόμα να προβλέψει; Και πως σχετίζονται όλα αυτά με τις ανεξήγητες βροχές αίματος και άλλων οργανικών ουσιών που παρατηρούνται πότε-πότε σε όλα τα μήκη και τα πλάτη του κόσμου μας;

Καθώς η παρουσία μας γίνεται όλο και πιο έντονη, αν όχι ασφυκτική, στο γήινο περιβάλλον, ίσως δεν αρρήσει η μέρα που όλες αυτά τα ερωτήματα θα απαντηθούν. Και ίσως αυτές οι απαντήσεις μας εκπλήξουν συθέμελα και να αλλάξουν μια για πάντα την εικόνα που έχουμε για τον κόσμο που μας περιβάλλει....

UNLOCKING THE TRUTH PROJECT

Μία νέα παρουσία στον ηλεκτρονικό χώρο
με έμφαση σε μελέτες και επιτόπιες έρευνες

Ένα δωρεάν ηλεκτρονικό περιοδικό για το:

Μυστήριο Πνευματισμό Δοξασίες

Παραφυσικά Φαινόμενα Υπερβατικό

Θεωρίες Συνωμοσίας

<https://issuu.com/erenzw>

Η ΜΑΚΡΑ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΤΗΣ ΔΙΩΣΗΣ

ΤΗΣ ΜΑΓΕΙΑΣ

Έρευνα Νίκος Αποστολόπουλος

Από τις απαρχές της ιστορίας, οι άνθρωποι πίστευαν σε θρησκείες πολυθεϊστικού τύπου, λατρεύοντας μια πλειάδα θεών και πνευμάτων. Με την πρόταση ενός μονοθεϊστικού θρησκευτικού συστήματος, ο Χριστιανισμός σκόπευε να αλλάξει από τη βάση αυτή την παλιά κατάσταση πραγμάτων που είχε διαρκέσει για αιώνες. Ωστόσο, οι παλιές παραδόσεις είχαν βαθιές ρίζες στις καρδιές και στο μυαλό των ανθρώπων, γεγονός που έκανε την Εκκλησία να αισθάνεται ότι απειλείται. Αυτή η σύγκρουση μεταξύ των παλιών παραδόσεων και της χριστιανικής λατρείας είχε ως αποτέλεσμα μια μακρά ιστορία δίωξης των μαγισσών.

Η εξελισσόμενη ιστορία της μαγείας

Η δίωξη των μαγισσών εξελίχθηκε με την πάροδο του χρόνου. Παρόλο που η μεταστροφή στον Χριστιανισμό είχε αυξηθεί στην ευρωπαϊκή ήπειρο, εξακολουθούσαν να υπάρχουν εκείνοι που πίστευαν, σέβονταν, και συνέχισαν να λαμβάνουν υπόψη τους παλιούς τρόπους. Αυτοί μιλούσαν για τη Μητέρα Θεά του Κόσμου που είχε γεννήσει το Θείο Παιδί. Αργότερα έγινε ο σύζυγός της, κύριος της συγκομιδής και ο «Μεγάλος Κυνηγός» που θυσίαζε τον εαυτό του κάθε φθινόπωρο για να ξαναγεννηθεί πιο δυνατός την επόμενη άνοιξη. Ακόμη και οι ευγενείς του 12ου και του 13ου αιώνα συνέχισαν να σέβονται τις παλιές παραδόσεις, ενώ τροβαδούροι άρχισαν να συνθέτουν τραγούδια προς τιμήν της Μητέρας Θεάς. Σε εκείνους τους ταραχώδεις καιρούς, οι αγρότες και οι απλοί λαοί ασκούσαν τη μαγεία με την ελπίδα να εξασφαλίσουν ένα καλύτερο μέλλον για τους εαυτούς τους, νομίζοντας ότι θα μπορούσε να τους βοηθήσει να βελτιώσουν την καθημερινή τους ζωή. Καθώς ο Χριστιανισμός επέκτεινε τη δύναμη και την επιρροή του, οι κληρικοί ήθελαν να λάβουν μέτρα ενάντια στους παλιούς τρόπους, και έτσι η Εκκλησία ξεκίνησε τον ανελέητο πόλεμο εναντίον αυτού που ονόμασε λατρεία του Διαβόλου. Τα μέτρα που επέβαλαν οι εκπρόσωποι της λεγόμενης «θρησκείας του ελέους» (Χριστιανισμός) οδήγησαν στο βίαιο θάνατο πάνω από 200.000 ανθρώπων. Με τον καιρό αυτή η δίωξη γινόταν όλο και χειρότερη, με τον αριθμό των θανάτων να ξεπερνά τα οκτώ εκατομμύρια άτομα που καταδικάστηκαν και εκτελέστηκαν με την κατηγορία της άσκησης μαγείας. Ο φανατισμός της Εκκλησίας έφτασε στο αποκορύφωμά του την περίοδο του 12ου

και 18ου αιώνα, εξάγοντας τον στη συνέχεια και στην αμερικανική επικράτεια.

Η δίωξη στην ιστορία της μαγείας

Σε γενικές γραμμές, μπορεί κανείς να οριοθετήσει τρία κύρια κύματα στη δίωξη των μαγισσών, το καθένα συνδεδεμένο με στιγμές κατά τις οποίες οι νέες ιδέες θεωρήθηκαν από τους εκπροσώπους της Εκκλησίας ως απειλή για την υπεροχή και τη δύναμη του χριστιανικού θεσμού. Το πρώτο κύμα σημειώθηκε στο τέλος των Σταυροφοριών, από τον 13ο αιώνα, όταν Χριστιανοί και Μουσουλμάνοι πολέμυσαν στην Ανατολή. Η Εκκλησία θεωρούσε τότε ως απειλή την επιρροή των μουσουλμανικών παραδόσεων και ιδεών. Καθώς ο Ευρωπαϊκός Μοντερνισμός έκανε επίσης αισθητή την παρουσία του, η Εκκλησία δεν περίμενε πια να δει πώς προχωρούσαν αυτές οι απειλές και θέσπισε την Ιερά Εξέταση. Οι Δομινικανοί έπρεπε να πολεμήσουν ενάντια στην αίρεση, σε μια εποχή που η κύρια εκδήλωσή της ήταν η μαγεία, η οποία θεωρείται ότι διαφθείρει τους ανθρώπους και τους κάνει να αψηφούν τον Θεό και το Βατικανό. Ανάμεσα στις πρώτες δίκες μαγισσών, που έγιναν το έτος 1324, η Alice Kyteler από το Kilkenny της Ιρλανδίας κατηγορήθηκε ότι λάτρευε τους παλιούς θεούς και καταδικάστηκε σε θάνατο. Εξαιτίας όμως της ευγενή θέσης που κατείχε, κατάφερε να ξεφύγει από τη μοίρα της, αλλά οι γνωστοί της εκτελέστηκαν και κάηκαν στην πυρά. Το δεύτερο στάδιο των διωγμών της μαγείας ξεκίνησε στις αρχές του 15ου αιώνα. Μέχρι τότε, η Μεγάλη Πανούκλα από την Ευρώπη, με το παρατσούκλι «Μαύρος Θάνατος», είχε οδηγήσει στο θάνατο πάνω από 25 εκατομμύρια ανθρώπους, και ο Εκατονταετής Πόλεμος είχε τελειώσει. Το πιο γνωστό επεισόδιο σε αυτό το δεύτερο κύμα διώξεων είναι αναμφίβολα, η εκτέλεση της Ιωάννας της Αρκ.

Η Δίωξη της Ιωάννας της Αρκ

Μετά από μια αποκάλυψη, η Ιωάννα ηγήθηκε της γαλλικής επίθεσης κατά της αγγλικής κατοχής, αλλά στο τέλος καταδικάστηκε από την Εκκλησία και κάηκε στην πυρά ως μάγισσα. Αργότερα, το ίδιο ίδρυμα που την είχε εκτελέσει επέλεξε να την αγιάσει. Εκτός από τα κίνητρα μιας πολιτικής τάξης που ήταν υπεύθυνη για την εκτέλεσή της, η Ιωάννα της Αρκ έχει επίσης συνδεθεί με μια λατρεία αφιερωμένη στη θεά Νταϊάνα. Το δάσος κοντά στο χωριό Domremy όπου η νεαρή Ιωάννα είχε την αποκάλυψή της και άκουσε τις φωνές που της υπονοούσαν να επιτεθεί στους Άγγλους, φημολογήθηκε ότι ήταν ο τόπος συνάντησης των χωρικών που έκαναν τελετές στο όνομα της θεάς Νταϊάνα. Κατά τη διάρκεια αυτών των τελετουργιών,

οι χωρικοί χόρευαν γύρω από ένα ιερό δέντρο για να λάβουν τις χάρες της θεάς. Κάποιες πηγές μάλιστα αναφέρουν ότι η Ιωάννα της Αρκ είχε λάβει μέρος σε αυτές τις τελετές. Οι λεπτομέρειες από τη δίκη περιλαμβάνουν αναφορές ότι η νεαρή αρνήθηκε να πει την προσευχή «Πάτερ ημών» κατά τη διάρκεια της δίκης και ότι μίλησε για «Κύριέ μου» και όχι για «Θεό». Η Ιωάννα της Αρκ ήταν επίσης γνωστή με τον Γάλλο ευγενή Gilles de Rais, ο οποίος επίσης εκτελέστηκε επειδή υποτίθεται ότι ασκούσε σατανικές τελετουργίες που αφορούσαν ανθρωποθυσίες. Οι κατηγορίες υποστήριζαν ότι είχε σκοτώσει παιδιά από τα γειτονικά χωριά. Ο Gilles de Rais έχει μείνει στην ιστορία ως αλχημιστής και μέλος των μυστικών εταιρειών της εποχής. Το τελευταίο κύμα διωγμών μαγείας ήρθε με το έτος 1484 όταν ένας νέος παπικός ταύρος (ένας τύπος δημόσιου διατάγματος), καταδίκασε την πίστη στη μαγεία. Η πεποίθηση ήταν ότι η επίκληση στη μαγεία για να βρει λύσεις σε καθημερινά προβλήματα περιελάμβανε την απώλεια της ψυχής κάποιου από τον Διάβολο. Ως καταδικαστέα πράξη, όλοι όσοι ήταν ύποπτοι έπρεπε να ερευνηθούν, από ειδικά προετοιμασμένους ανακριτές.

Ο Malleus Maleficarum και το κυνήγι μαγισσών

Από τους υψηλόβαθμους Δομινικανούς, ο Jakob Sprenger και ο Heinrich Kramer (γνωστός και ως Henricus Institor) έπρεπε να επιβλέπουν τη δραστηριότητα της Ιεράς Εξέτασης και αποφάσισαν να δημιουργήσουν ένα επιστημονικό πλαίσιο για την αντιμετώπιση του προβλήματος της μαγείας. Με αυτόν τον τρόπο, το 1486, οι δυο τους δημοσίευσαν το έργο γνωστό με τον τίτλο Malleus Maleficarum (που μεταφράζεται: «Το σφυρί των μαγισσών») το οποίο θέτει κανόνες για την ερμηνεία της δραστηριότητας της μαγείας. Αυτή η περίεργη πραγματεία περιλαμβάνει τρόπους προστασίας από ξόρκια, μεθόδους βασανιστηρίων που προτείνονται από την Ιερά Εξέταση, τρόπους αναγνώρισης προσώπων που εμπλέκονται στη μαγεία και τεχνικές ανάκρισης. Το κείμενο πέ-

ρασε, εκείνη την εποχή, από 35 εκδόσεις, με εκδόσεις στα αγγλικά, γερμανικά, γαλλικά και ιταλικά. Η Ιερά Εξέταση είχε το ισχυρότερο κέντρο της στην Ισπανία και δεν μειώθηκε σε ισχύ μέχρι τον 16ο αιώνα, όταν, υπό την παρόρμηση του Τεκτονισμού, η Μεταρρύθμιση έπληξε το Βατικανό. Οι πρώτες μασονικές στοές είχαν εμφανιστεί ως αποτέλεσμα των έργων του Τάγματος των Ναϊτών που είχαν διωχθεί από την Εκκλησία.

Τα κακά της μαγείας ή τα κακά της Καθολικής Εκκλησίας;

Το έτος 1509, ο Ερρίκος Η' είχε αφοριστεί από τον Πάπα και τώρα ηγείτο της Αγγλικανικής Εκκλησίας. Ο Μαρτίνος Λούθηρος αφορίστηκε το έτος 1521 μετά από επίθεση στο Βατικανό. Ο προτεσταντισμός είχε αρχίσει να έχει επιρροή και το έτος 1536, ο Τζον Καλβίνος έθεσε τις βάσεις του Καλβινισμού. Την περίοδο αυτή ο Πάπας Παύλος ο Τρίτος εισήγαγε την Ιερά Εξέταση στη Ρώμη και άρχισε η κορύφωση του τρίτου κύματος διωγμών κατά των μαγισσών, αλλά και των προτεσταντών. Όσον αφορά τις περιπτώσεις μαγείας, οι γυναίκες αντιπροσώπευαν περίπου το 80% των καταδικασθέντων, επειδή πίστευαν ότι ήταν πιο αδύναμες στο πνεύμα και ενδίδονταν ευκολότερα στις δαιμονικές επιρροές. Οι καταδικασθέντες ξεγυμνώθηκαν δημόσια, τα σώματά τους ξυρίστηκαν με φόντο τα γέλια καθώς το πλήθος συγκεντρωνόταν στη δημόσια πλατεία. Στη συνέχεια βασανίζονταν για να ομολογήσουν, με ποικίλες μεθόδους, όπως αποδεικνύεται από πολλά εγχειρίδια για τα βασανιστήρια που εκδόθηκαν εκείνη την εποχή. Αυτά περιλάμβαναν σωματικούς εξευτελισμούς με σεξουαλικές έννοιες, μαστίγωμα, σκίσιμο των νυχιών τους ή βύθιση κάτω από το νερό. Στην περίπτωση υδάτινων βασανιστηρίων και υποβρύχιων βυθίσεων, εάν οι κατηγορούμενοι για μαγεία πνίγονταν, θεωρούνταν αθώοι. Αν όμως επιζούσαν, θεωρούνταν ένοχοι και τους έκαιγαν στην πυρά. Οι πιο «τυχεροί» κατάδικοι κάηκαν στην πυρά σε αναίσθητη κατάσταση εξαιτίας των αδιάκοπων βασανιστηρίων στα οποία είχαν υποβληθεί. Το επάγγελμα του κυνηγού μαγισσών κατέληξε να θεωρείται ένα αξιοσέβαστο επάγγελμα και η ιστορία έχει καταγράψει την περίπτωση που ένας κυνηγός μαγισσών κυνήγησε 220 θύματα, μόνο γυναίκες. Ένας άλλος κυνηγός μαγισσών, ο Πίτερ Μπίνσφελντ, λέγεται ότι εκτέλεσε περίπου 6.500 γυναίκες και παιδιά με την κατηγορία της μαγείας. Το έτος 1834, η Ιερά Εξέταση διαλύθηκε, αλλά η πυρά συνεχίστηκε στην Ευρώπη μέχρι το έτος 1893, όταν οι τελευταίες μάγισσες καταδικάστηκαν και εκτελέστηκαν στην Πολωνία.

Η μαγεία στη Βόρεια Αμερική

Στη Βόρεια Αμερική, υπήρχαν δύο βασικοί τρόποι με τους οποίους ασκούσαν τη μαγεία. Το ένα είχε τις ρίζες του σε μια γερμανική κοινότητα στην Πενσυλβάνια, όπου μια αδελφότητα από τη Φιλαδέλφεια χρησιμοποιούσε τη μαγεία για να επικοινωνήσει με τη φύση. Συγκεκριμένα, από το 1670 έως το 1700 πραγματοποιούσαν τελετές για τον εορτασμό του θερινού ηλιοστασίου, δίνοντας προσφορές σε θεούς της γονιμότητας. Αργότερα ενσωμάτωσαν πρόσθετα στοιχεία στα συστήματα πεποιθήσεών τους, τα οποία οδήγησαν σε μια θρησκεία που επικεντρωνόταν στη λατρεία της θεϊκής δύναμης με το πρόσχημα της Μητέρας Θεάς. Οι πρακτικές τους περιλάμβαναν έκσταση, και αστρικά ταξίδια. Η δεύτερη μορφή μαγικών πρακτικών που έλαβε χώρα στη Βόρεια Αμερική δεν αποτελούσε ένα τόσο καλά δομημένο σύστημα, εστιάζοντας περισσότερο στην πρακτική πλευρά των πραγμάτων. Ανάμεσα σε αυτούς τους μάγους, γνωστούς για την εξάσκηση ενός τύπου μαγείας εμπνευσμένης από σαμανικές τελετουργίες και τις πεποιθήσεις των ιθαγενών Αμερικανών, υπήρχαν επίσης κάποιιοι που ασχολούνταν με τη μαύρη μαγεία στους οποίους μπορούσε κανείς να απευθύνει έκκληση να στείλει κατάρες, ασθένειες ή ακόμα και θάνατο στους εχθρούς του. Όταν επρόκειτο για τη σατανική μαγεία, αυτό ασκούσαν από μάγισσες που είχαν συνάψει συμφωνία με τον Διάβολο, προσφέροντας τις ψυχές τους ως μέρος της συμφωνίας. Αυτές οι μάγισσες τριγυρνούσαν κρυφά τη νύχτα, επισκεπτόμενες εκκλησίες όπου έκαναν μαύρες λειτουργίες. Αυτές οι βεβηλώσεις των εκκλησιών γίνονταν αρκετά συχνά τον 18ο αιώνα ως αποτέλεσμα των μαύρων μαζών που οργανώνονταν από μάγισσες που αντέστρεφαν τα χριστιανικά τελετουργικά και τα σύμβολά τους, για να προκαλέσουν την καταστροφή. Για παράδειγμα, η Θεία Ευχαριστία στο πλαίσιο μιας σατανικής λειτουργίας τελούνταν με αίμα θυσιαζόμενων

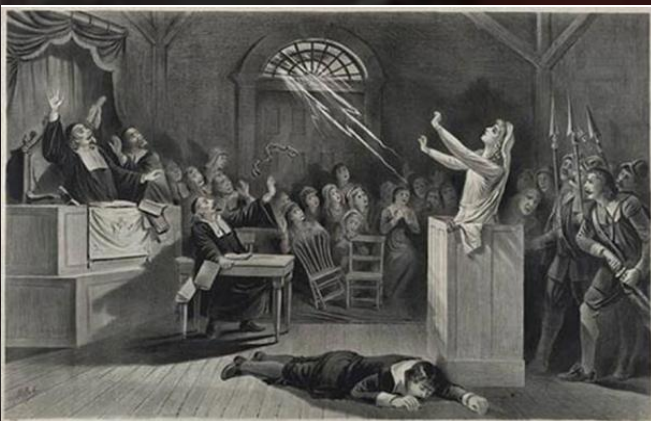
ζώων ή με αίμα περιόδου των μαγισσών που εμπλέκονταν. Λέγεται ότι ένας τρόπος αναγνώρισης αυτού του τύπου μάγισσας ήταν μέσω της παρουσίας ενός σημαδιού, το οποίο υποτίθεται ότι εμφανιζόταν στο σώμα ως αποτέλεσμα της συμφωνίας που είχε γίνει με τον Διάβολο. Ωστόσο, πολλοί αθώοι άνθρωποι καταδικάστηκαν σε θάνατο μόνο και μόνο επειδή είχαν μεγάλους σπίλους, ουλές ή σημάδια γέννησης στο σώμα τους. Οι ιεροεξεταστές πίστευαν ότι αν αυτά τα σημάδια δεν αιμορραγούσαν όταν τα τρυπούσαν με βελόνα, τότε ήταν στην πραγματικότητα σημάδια μαγισσών.

Οι φημισμένες δίκες μαγισσών του Σάλεμ

Πιθανώς το πιο γνωστό κυνήγι μαγισσών στην ιστορία έλαβε χώρα τον χειμώνα του 1692, στο Σάλεμ της Μασαχουσέτης. Η Μπέτυ, η εννιάχρονη κόρη του ιερέα Σάμουελ Πάρις, και η Άμπιγκεϊλ Γουίλιαμς, η ξαδέρφη της, είχαν διδαχθεί από την Ινδιάνα σκλάβα της οικογένειας, ονόματι Τιτούμπα, που είχε γεννηθεί στη Νότια Αμερική, σχετικά με τις μαγικές πεποιθήσεις που της μεταδόθηκαν από τους προγόνους της. Πολλοί άνθρωποι από το χωριό έκαναν έκκληση στην Τιτούμπα, γνωστή για την εξάσκηση μιας μαντικής τεχνικής με τη χρήση ασπραδιών μέσα σε ένα ποτήρι νερό. Τα κορίτσια του χωριού επισκέπτονταν συχνά την Τιτούμπα για να τους πει το μέλλον ή να τη συμβουλευτούν για ό,τι άλλο τις ενδιέφερε, γνωρίζοντας όμως πως αυτό απαγορευόταν αυστηρά τότε, καθώς στο πουριτανικό περιβάλλον όπου ζούσαν, οποιαδήποτε θρησκευτική εκδήλωση πέραν του καθιερωμένου θεωρούνταν ως μαγεία, άρα συνεργασία με το Διάβολο. Η Μπέτυ και η Άμπιγκεϊλ άρχισαν να μπαίνουν σε έκσταση με κρίσεις, και να τρέχουν στην αυλή ουρλιάζοντας σαν λύκοι. Άλλα κορίτσια που είχαν έρθει σε επαφή με την Τιτούμπα άρχισαν να συμπεριφέρονται σαν να έχαναν το μυαλό τους, και όταν επανερχόντουσαν στη λογική τους περιέγραφαν παράξενες συναντήσεις. Ένα 12χρονο παιδί με το όνομα Άννα Πάτμαν ήρθε από μια τέτοια κατάσταση και δήλωσε ότι είχε κυνηγηθεί από έναν δαίμονα. Οι γιατροί που παρακολουθούσαν την κοπέλα δεν βρήκαν τίποτα κακό από φυσική άποψη. Έτσι ξεκίνησαν οι έρευνες για να μελετήσουν τα περίεργα γεγονότα στο Σάλεμ. Ο αιδεσιμότατος Πάρις άρχισε να υποψιάζεται την Τιτούμπα. Σύμφωνα με τις ιστορίες, ο Πάρις κάποια στιγμή την είδε να βγάζει κάτι από τις στάχτες στο τζάκι, απαίτησε να του εξηγήσει τι ήταν αυτό κι εκείνη του απάντησε ότι ήταν το «γλυκό των μαγισσών» και ότι το έφτιαξε στοχεύοντας τη θεραπεία των κοριτσιών. Ο Πάρις δεν την πίστεψε και, χτυπώντας την, εκείνη αναγκάστηκε να ομολογήσει ότι ήταν η υπεύθυνη για την κατάσταση

Tituba and the Children.

των κοριτσιών. Έπειτα, ζήτησε από την Ελίζαμπεθ, την κόρη του, να αποκαλύψει τι πραγματικά συμβαίνει κι εκείνη τα ομολόγησε όλα, ενώ και η ανιψιά του, Άμπιγκεϊλ, βεβαίωσε πως κάποια άτομα στην πόλη είχαν συνάψει συμφωνία με τον Διάβολο. Δεν ήταν η μόνη που κατηγορήσαν. Έδειξαν επίσης το δάχτυλο σε μια Σάρα Όσμπορν, μια ανύπαντρη γυναίκα που ζούσε με έναν άντρα από το χωριό, πράγμα σκανδαλώδες εκείνη την εποχή. Υπήρχε επίσης η Σάρα Γκουντ, μια αλκοολική ζητιάνα γνωστή για το κάπνισμα πίπας, ένα εκκεντρικό πάθος για την εποχή της. Κατά τη διάρκεια της δίκης, η Τιτούμπα αναγνώρισε ότι είχε χρησιμοποιήσει το αστρικό της σώμα για να επιτεθεί στην Άννα Πάτμαν. Ως αποτέλεσμα της ομολογίας της, ο ιερέας Πάρις δεν την καταδίκασε σε θά-

νατο, προτιμώντας να την πουλήσει. Εν τω μεταξύ, η Σάρα Όσμπορν, η Σάρα Γκουντ και άλλες 17 γυναίκες καταδικάστηκαν και εκτελέστηκαν επειδή άσκησαν μαγεία. Οι δίκες μαγισσών του Σάλεμ δημιούργησαν το νομικό προηγούμενο για μελλοντικές δίκες μαγισσών. Από αυτή τη στιγμή, ακόμη και οι αναφορές που σχετίζονται με φασματικές παρουσίες θεωρήθηκαν αποδεκτές αποδείξεις στο δικαστήριο. Με αυτόν τον τρόπο, κάποιος θα μπορούσε πολύ εύκολα να απαλλαγεί από ένα άτομο που αντιπαθούσε. Το μόνο που έπρεπε να κάνουν ήταν να δηλώσουν ότι είχαν δεχτεί επίθεση από το φασματικό διπλό του ατόμου και ότι αυτό το άτομο θα εκτελούνταν επειδή ασκούσε μαγεία. Δεν υπήρχε διαφυγή μιας τέτοιας κατηγορίας αφού πιστευόταν ότι ένα φασματικό διπλό μπορούσε να δράσει ενώ το υλικό σώμα οδηγούσε την καθημερινή του δραστηριότητα αλλού.

Η ιστορία της μαγείας στον 20ο αιώνα

Παρά την τόσο μακρά ιστορία δίωξης μαγείας, η μαγεία δεν έχει εξαφανιστεί. Αντίθετα, έχει εξελιχθεί και διαφοροποιηθεί, με μια σειρά πρακτικών που κυμαίνονται από τη λευκή έως τη μαύρη μαγεία. Στην πραγματικότητα, οι πιο γνωστοί εκπρόσωποι της μαύρης μαγείας από την ιστορία περιλαμβάνουν τους Άλιστερ Κρόουλι και Άντον ΛαΒέι. Ο Άλιστερ Κρόουλι ήταν μέρος της μυστικής κοινωνίας γνωστής ως Ερμητικό Τάγμα της Χρυσής Αυγής. Μετά την αποτυχημένη προσπάθειά του να ελέγξει την κοινωνία για τα δικά του συμφέροντα, αποκλείστηκε από αυτήν. Έχει μείνει στην ιστορία ως «Ο χειρότερος άνθρωπος της ιστορίας» ή «Το μεγάλο τέρας» όπως του άρεσε να τον αποκαλούν. Η φήμη του ως μάγου επικεντρωνόταν στη σεξουαλική μαγεία. Ο Κρόουλι οργάνωσε θυσίες ζώων και ανθρώπων, καθώς και όργια στα οποία θύματα ήταν ζώα και ναρκωμένα παιδιά. Ένας άλλος έμπειρος της μαύρης και σεξουαλικής μαγείας, ο Άντον ΛαΒέι, ίδρυσε την Παγκόσμια Εκκλησία του Σατανά στην οποία προώθησε την ιδέα ότι η απελευθέρωση της σεξουαλικής ενέργειας μπορεί να οδηγήσει σε ένα ειδικό απόκρυφο φορτίο ενέργειας. Η λευκή μαγεία βρίσκεται στο αντίθετο άκρο της μαγείας σε μια προσπάθεια να επανασυνδεθεί με τη φύση και με τις δυνάμεις που μπορεί να προσφέρει. Με βάση τις παλιές κελτικές παραδόσεις των Δρυιδών, τα τελετουργικά της λευκής μαγείας γιορτάζουν τη δύναμη της αναγέννησης της φύσης, που συχνά λαμβάνουν χώρα στο μέσο της, όπως στα δάση, όπου οι ασκούμενοι διαλογίζονται, οργανώνουν Σάββατα κατά την πανσέληνο, χορεύουν γύρω από ένα ιερό δέντρο ως σύμβολο τύπου Axis Mundi ή ακόμα και μπάνιο σε νερά πηγής. Αυτή η προοπτική απορρίπτει την ιδέα του προπατορικού αμαρτήματος, αφού η λευκή μαγεία υποστηρίζει ότι οι άνθρωποι είναι ιερά όντα που περιέχουν μέσα τους θεότητα.

THE ALIEN CODEX

Ο κώδικας της ζωής

Γράφει η **ΛΙΝΑ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ**

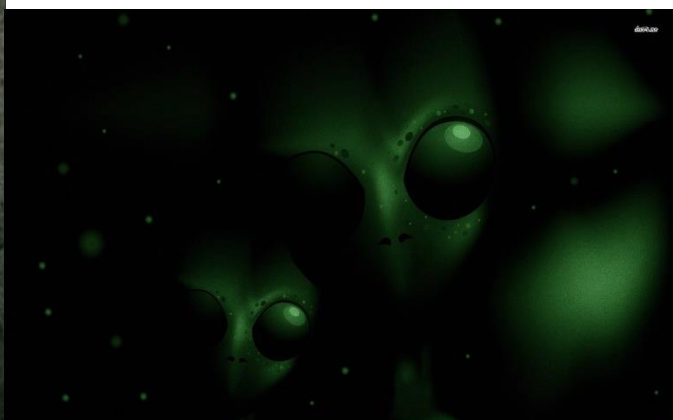

Ο κόσμος, το σύμπαν... Είμαστε άραγε μόνοι μας εκεί έξω; Υπάρχει άραγε ο κόσμος όπως τον βλέπουμε ή είναι μια πολύ ρεαλιστική προσομοίωση φτιαγμένη από ανώτερους πολιτισμούς ως ένα σχέδιο υποδούλωσης και ελέγχου του ανθρώπινου είδους και νου; Πολλά είναι τα ερωτήματα που οι απαντήσεις τους δημιουργούν μεγαλύτερη αναστάτωση... Ας πάρουμε τα πράγματα με μια σειρά...

Οι υποστηρικτές των εξωγήινων εδώ και καιρό ισχυρίζονται ότι εξωγήινοι από το βαθύ διάστημα επισκέπτονταν τη Γη για να παρακολουθούν τις ανθρώπινες δραστηριότητες. Σύμφωνα με αυτούς τους υποστηρικτές των θεωριών συνωμοσίας, οι θεάσεις UFO που συμβαίνουν σε όλο τον κόσμο αποτελούν αυθεντική απόδειξη της ύπαρξης εξωγήινων και πιστεύουν ότι διαστημικές υπηρεσίες όπως η NASA αποκρύπτουν σκόπιμα μυστικά σχετικά με την εξωγήινη ζωή για να αποφύγουν τον πανικό του κοινού. Τα τελευταία χρόνια, διοργανώνεται μια φορά το χρόνο στην Αμερική το UFO disclosure. Στην αρχή τα στοιχεία που δίνονταν στη δημοσιότητα ήταν αρκετά ελεγχόμενα. Πλέον, ακολουθείται ένα πρωτόκολλο 3 σταδίων. Η γνωστοποίηση μιας υπερεξελιγμένης νοημοσύνης είναι μέρος της εξωγήινης ατζέντας. Στη Φάση I, οι παγκόσμιες κυβερνήσεις αποχαρκτηρίζουν και δημοσιεύουν έγγραφα για τα UFO και τα ανεξήγητα φαινόμενα στο κοινό. Στη Φάση II, επιτρέπεται να παρουσιαστούν από επιστήμονες-πολίτες αδιάσειστα στοιχεία μιας "Υπερφυσικής" παρουσίας. Η Φάση III είναι η αποκάλυψη των ίδιων των Υπερφυσικών όντων που εκδηλώνουν τη ζωντανή τους εμφάνιση στους Ανθρώπους σε παγκόσμια κλίμακα. Τότε όμως, θα επέλθει μια μαζική αλλαγή στην Ανθρώπινη συνείδηση, τόσο προς το χειρότερο όσο και προς το καλύτερο. Οι περισσότεροι Άνθρωποι δεν θα δεχτούν την ενσωμάτωση των Υπερφυσικών υπάρξεων στην κοινωνία τους, γεγονός που θα οδηγήσει σε δραστηκές κοινωνικές αλλαγές και στον τρόπο διακυβέρνησης των Ανθρώπων. Πολλά είναι τα κενά σε όλο αυτό το ζήτημα. Από γεγονότα που γίνονται σε παγκόσμια κλίμακα, έως και σε απλά καθημερινά ζητήματα που κάνουν τον απλό πολίτη να αναρωτιέται ποιος τον

κυβερνάει και ποιος είναι ο ίδιος ο εαυτός του. Βρισκόμαστε σε ένα σημείο καμπής, όπου η κυβέρνηση συνεχίζει να χρησιμοποιεί τον ιό COVID-19 για να μας κρατήσει τυφλούς στην αλήθεια! Ένας πρώην επικεφαλής της ισραηλινής διαστημικής ασφάλειας βγήκε αποκαλύπτοντας ότι είμαστε σε επαφή με εξωγήινους εδώ και χρόνια, και ο πρόεδρος Trump ήταν έτοιμος να δημοσιοποιήσει αυτές τις πληροφορίες στο κοινό, ότι υπάρχει ένα συνεχές συμβόλαιο μεταξύ των ηγετών των ΗΠΑ και της Γαλαξιακής Ομοσπονδίας, ότι μπορούν να πειραματιστούν πάνω στον αμερικανικό λαό! Αυτό όμως δεν περιορίζει αυτά τα πειράματα σε ένα πολιτισμό, σε μία χώρα, αλλά σε μια ευρεία γκάμα ανθρώπων και ζώντων οργανισμών. Αυτή η "Διαγαλαξιακή Ομοσπονδία" υποτίθεται ότι είναι σε επαφή με το Ισραήλ και τις ΗΠΑ εδώ και χρόνια, αλλά κρατούν τους εαυτούς τους μυστικούς για να αποτρέψουν την υστερία μέχρι η ανθρωπότητα να είναι έτοιμη. Σύμφωνα με τον απόστρατο Ισραηλινό αξιωματικό και νυν καθηγητή Haim Eshed, η απάντηση είναι ναι, αλλά αυτό έχει κρατηθεί μυστικό επειδή "η ανθρωπότητα δεν είναι έτοιμη". Μιλώντας σε συνέντευξή του στην Yediot Aharonot, ο Eshed - ο οποίος διετέλεσε επικεφαλής του διαστημικού προγράμματος του Ισραήλ για σχεδόν 30 χρόνια και έχει λάβει τρεις φορές το Βραβείο Ασφάλειας του Ισραήλ - εξήγησε ότι τόσο το Ισραήλ όσο και οι ΗΠΑ ασχολούνται με τους εξωγήινους εδώ και χρόνια. Και αυτό σε καμία περίπτωση δεν αναφέρεται σε... μετανάστες, με τον Eshed να διευκρινίζει την ύπαρξη μιας "Γαλαξιακής Ομοσπονδίας". Κάποιοι άνθρωποι δεν θα δεχτούν ποτέ αποδείξεις για εξωγήινη ζωή, όσο πειστικές και αν είναι... Από κάθε άποψη, το έτος 2021 ήταν ένα σημείο καμπής στην ιστορία των UFO. Τον Ιούνιο, το γραφείο του διευθυντή της εθνικής υπηρεσίας πληροφοριών δημοσίευσε μια εννιάσέλιδη έκθεση που αποκάλυπτε δεκάδες εναέριες θεάσεις (οι περισσότερες από τις οποίες έγιναν αντικείμενο μαρτυρίας από μέλη του Πολεμικού Ναυτικού των ΗΠΑ) που δεν μπορούσαν να ερμηνευθούν. Τον Δεκέμβριο, το ετήσιο αμυντικό νομοσχέδιο θέσπισε ένα νέο γραφείο το οποίο θα μελετά τις UAP και θα υποβάλλει τα πορίσματά του στο

Κογκρέσο - η σημαντικότερη νομοθεσία για τα UFO που έχει ποτέ ψηφιστεί. Την ίδια στιγμή, το Πεντάγωνο εγκαίνιασε ένα ξεχωριστό γραφείο για να επιβλέπει τις έρευνες UFO ολόκληρης της κυβέρνησης, ένα παιχνίδι εξου-

Project Blue Book ήταν μία από τις συστηματικές μελέτες για τα αγνώστου ταυτότητας ιπτάμενα αντικείμενα (UFO) που διεξήγαγε η Πολεμική Αεροπορία των Ηνωμένων Πολιτειών. Ξεκίνησε το 1952 και ήταν η

σίας που κάποιοι φοβούνται ότι θα μπορούσε να καλύψει το θέμα και πάλι με μυστικότητα. Με την υποσχηση της διαφάνειας, το Πρόγραμμα Galileo φαίνεται ακόμη πιο απαραίτητο. Και όμως, μέσα στον κατακλυσμό των ειδήσεων του 2021, αυτά τα ορόσημα για τα ΑΤΙΑ μόλις και μετά βίας καταγράφηκαν στο ραντάρ του κοινού. Μήπως η πιθανή πραγματικότητα των εξωγήινων ήταν πολύ συγκλονιστική - ή πολύ τρομακτική - για να την απορροφήσει ο ανθρωπίνος εγκέφαλός μας; Ή απλώς η προσοχή μας εξαντλήθηκε από την πολιτική πόλωση και τη μαινόμενη πανδημία; Το σίγουρο είναι πως εάν όντως υπάρχει αυτή η συνεργασία των διαστρικών με τους γήινους, οι Ηνωμένες Πολιτείες επωφελούνται περισσότερο από οποιαδήποτε άλλη χώρα στον κόσμο από την εξω-τεχνολογία και αυτός είναι ο πραγματικός λόγος που δεν δίνουν στη δημοσιότητα όλα τα αρχεία τους. Πάνω από 10.000 αρχεία που σχετίζονται με το Project Blue Book έχουν δοθεί στη δημοσιότητα. Το

τρίτη μελέτη του είδους της. Αλλά τώρα, η αναμονή φαίνεται να έχει τελειώσει, καθώς οι πηγές που εργάζονται με τη NASA επιβεβαίωσαν ότι η διαστημική υπηρεσία έχει ανακαλύψει εξωγήινη ζωή στο φεγγάρι Ευρώπη του Δία και ότι οι εξωγήινοι αυτοί μπορεί να ζουν στις υπόγειες ζώνες της Ευρώπης. "Αυτό που κάνει την Ευρώπη εξαιρετική είναι ότι έχει έναν ολόκληρο ωκεανό πιθανότατα τα τελευταία 4 δισεκατομμύρια χρόνια. Και αυτός ο ωκεανός θα μπορούσε να βρίσκεται κάτω από λίγα μόλις χιλιόμετρα πάγου". Κατά τη διάρκεια των τελευταίων δεκαετιών, χιλιάδες άνθρωποι έχουν αναφερθεί σε δραστηριότητες και απαγωγές από UFO σε όλο τον κόσμο. Δεδομένου ότι ο Γαλαξίας μας έχει πάνω από 250 δισεκατομμύρια αστέρια, υπάρχουν πολλές πιθανότητες να υπάρχουν διάφοροι τύποι εξωγήινων ειδών. Ορισμένοι ερευνητές έχουν υποστηρίξει ότι μπορεί να υπάρχουν έως και 36 εξωγήινες κοινωνίες. Αν και είναι αδύνατο να γνωρίζουμε τι υπάρχει πραγματικά στο σύμπαν, θα αναλύσουμε τους πιο δημοφιλείς τύπους εικαζόμενων εξωγήινων.

Τύπος εξωγήινου: Goblins

Ανθρωποειδές

Αιχμηρό πηγούνι

Μεγάλα φωτεινά μάτια

Μεγάλα χνουδωτά αυτιά

Τύπος εξωγήινου: Γκρίζοι

Ανθρωποειδές

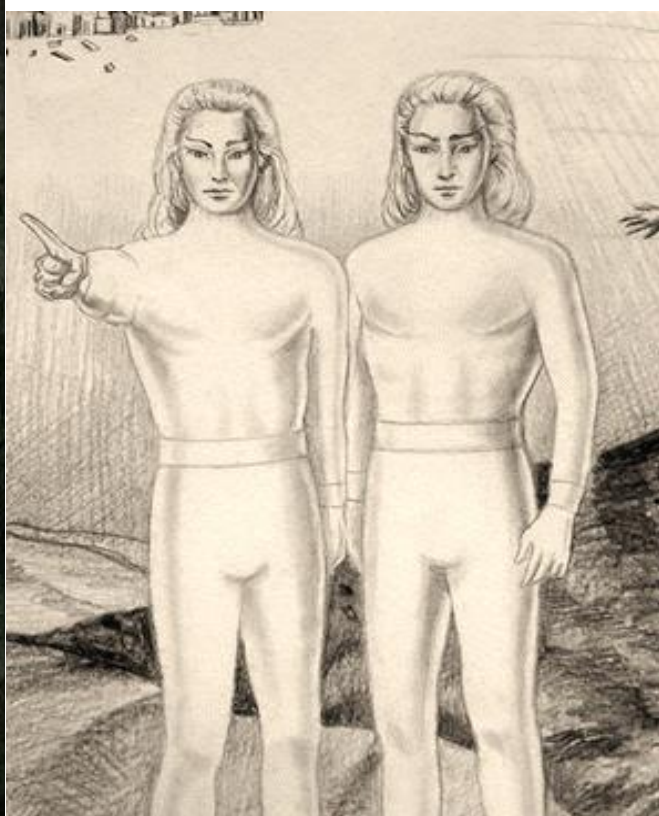
Ύψος 4-5 πόδια

Μεγάλο οβάλ κεφάλι

Μεγάλα σκουρόχρωμα μάτια

Λεπτά άκρα

Τύπος εξωγήινου: Nordics

Αυτοί μοιάζουν ουσιαστικά με ανθρώπους, αλλά είναι αρκετά ψηλότεροι από τους περισσότερους ανθρώπους, με ύψος τουλάχιστον 1,5 μέτρα. Σε ορισμένες περιπτώσεις, το ύψος αυτό ξεπερνιέται στα 9 ή 10 πόδια. Όπως και τα Ανθρωποειδή, έχουν μπλε μάτια και ξανθά μαλλιά, αλλά υποτίθεται ότι μοιάζουν με Σκανδιναβούς. Φημολογείται ότι έχουν υπερφυσικές δυνάμεις ή ικανότητες - όπως ψυχικές ικανότητες, τηλεπάθεια και εξαϋλωση και είναι πρόθυμοι να δείξουν πλάνα από γεγονότα του παρελθόντος και του μέλλοντος και, για κάποιο λόγο, φαίνεται να απολαμβάνουν να υποτιμούν τους Γκρίζους.

Τύπος εξωγήινων: Σκιές/εμφανίσεις

Οι άνθρωποι αναφέρουν ότι πρόκειται για τους πιο αποτρόπαιους και τερατώδεις από όλους τους εξωγήινους. Η ίδια η εμφάνισή τους μπορεί να εκφοβίσει ή να τρομάξει τους μάρτυρες. Οι σκιές είναι ασχημάτιστες και οι άνθρωποι ισχυρίζονται ότι εμφανίζονται ως περιγράμματα ή ακόμη και ως ολογραφικές ψευδαισθήσεις. Ένα σφύριγμα ή ένας θόρυβος βουητού σηματοδοτεί την άφιξή τους.

Τύπος εξωγήινου: Ανθρωποειδή

Όπως υποδηλώνει και το όνομά τους, πρόκειται για τις πιο ανθρωπόμορφες από όλες τις εξωγήινες φυλές. Παραδοσιακά, έχουν μπλε μάτια και ξανθά μαλλιά με ανατολίτικα χαρακτηριστικά. Αν και οι αναφορές έρχονται από όλο τον κόσμο, η πλειονότητά τους επικεντρώνεται στην Ευρώπη. Ορισμένες αναφορές

υποστηρίζουν ότι αυτοί οι άνθρωποι αποκτούν με κάποιο τρόπο πρόσβαση σε σπίτια απλά παρακάμπτοντας τις κλειδαριές και τα μέτρα ασφαλείας. Σε αντίθεση με πολλές από τις άλλες εξωγήινες φυλές, κάποιοι άνθρωποι έχουν επίσης συναντήσει κατά καιρούς θηλυκά ανθρωποειδή. Υπάρχουν αναφορές για απαγωγές από Ανθρωποειδή, και η εντύπωση που έχουν δώσει οι απαχθέντες είναι ότι τα Ανθρωποειδή είναι στην πραγματικότητα επικεφαλής της επιχείρησης. Ωστόσο, είναι πιο ευαίσθητοι στους φόβους των ίδιων των απαχθέντων και κάνουν ό,τι μπορούν για να τους καθησυχάσουν.

Τύπος εξωγήινων: Μικροί άνθρωποι

Ανθρωποειδές

Ύψος μικρότερο από 2 πόδια

Έντονα χρωματιστά ενδύματα

Τυπικές ανθρώπινες αναλογίες

Το θέμα των εξωγήινων είναι ατελείωτο... Μπορούμε να αναλύσουμε για ώρες, να γράφω συνέχεια για αυτό. Φυσικά όμως, θα χρειαστεί να βάλουμε μια άνω τελεία αυτή τη φορά. Είναι σημαντικό όλοι μας να είμαστε ταπεινοί, να μην θεωρούμε μοναδική τη δική μας ύπαρξη. Το σύμπαν είναι αχανές... Αυτό σημαίνει ότι εμείς είμαστε μονάχα μια κουκίδα σε αυτό. Πιστεύω ότι μπορούμε -και πρέπει- να ξαναβρούμε το κατάλληλο αίσθημα θαυμασμού όταν πρόκειται για την πιθανότητα εξωγήινης ζωής. Και για να το κάνουμε αυτό, πρέπει να σηκώσουμε τα μάτια μας από τους μικροσκοπικούς μαύρους μονόλιθους που κουβαλάμε παντού μαζί μας. Πρέπει να θυμηθούμε πως είναι να κοιτάμε τον ουρανό.

Δείτε ψηλά...

Εστιάστε...

Τί βλέπετε;

ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΞΩΓΗΙΝΗ ΖΩΗ;

Βασανίζει το μυαλό του ο

ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΙΔΗΣ

Όλοι οι πολιτισμοί κατασκευάζουν έναν μύθο για την δημιουργία του κόσμου και κυρίως για την δημιουργία το ανθρώπου. Στο σημείο αυτό τίθεται ένα από τα δυσκολότερα ερωτήματα που υπάρχουν: Είμαστε, άραγε μόνοι ή υπάρχει ζωή και αλλού, μέσα στο σύμπαν που μας περιβάλλει; Με ποιο τρόπο η σύγχρονη αστρονομία αντιμετωπίζει το περιβάλλον μας; Ο χάρτης του σύμπαντος αποτελείται από δισεκατομμύρια γαλαξίες και σε καθένα από αυτούς, που αποτελούνται από δεκάδες δισεκατομμύρια «ήλιους», τα μοριακά σύννεφα σχηματίζουν καινούργιους αστέρες κυριολεκτικά κάτω από τα μάτια μας. Ένα από αυτά τα ανώνυμα σύννεφα δημιούργησε πριν από τεσσεράμισι δισεκατομμύρια χρόνια τον δικό μας αστέρα, τον Ήλιο. Η δημιουργία της Γης δεν αποτελεί μοναδική περίπτωση, δισεκατομμύρια τέτοια φαινόμενα αναπαρήχθησαν στον ίδιο γαλαξία. Μπορούμε λοιπόν να πούμε ότι η ζωή εκεί αφθονεί.

Αυτή η ζωή έτσι όπως την ξέρουμε μοιάζει με ένα σύνθετο σύνολο από οργανισμούς, που πολλαπλασιάζονται με την ηλιακή ενέργεια. Βασίζεται σε χημικές αντιδράσεις στις οποίες συμμετέχουν τα βασικά συστατικά των αστερών (άνθρακας, υδρογόνο, οξυγόνο, άζωτο), και στις οποίες το νερό έχει τον ρόλο του διαλύτη. Πρέπει να τονίσουμε ότι η προέλευση μας δεν βασίζεται σε απίθανους συνδυασμούς, αλλά στο αναπόφευκτο αποτέλεσμα των νόμων της φυσικής και της χημείας. Παρόμοια οργανικά συστατικά εντοπίστηκαν στην ατμόσφαιρα ψυχρών αστερών και πλανητών σε μεσοαστρικά σύννεφα και ακόμη πιο κοντά σ' εμάς, σε κομήτες και μετεωρίτες. Στη διάρκεια της δημιουργίας τους οι πλανήτες του ηλιακού συστήματος δέχθηκαν πολλούς βομβαρδισμούς από αυτούς τους αστεροειδείς. Μπορούμε λοιπόν να φανταστούμε μια πραγματική σπορά της Γης από αυτά τα σύνθετα μόρια, τους πραγματικούς προάγγελους της ζωής. Αν εξετάσουμε τα πράγματα λεπτομερέστερα, θα δούμε ότι το περιβάλλον μας παρουσιάζει ορισμένες ανωμαλίες. Η πρώτη ανωμαλία είναι η παρουσία ενός μοναδικού αστερός, του Ηλίου. Ακόμη πιο περίεργη είναι η ύπαρξη στο ηλιακό σύστημα, του ζεύγους Γη – Σελήνη. Πρόκειται για το αποτέλεσμα της συγκρούσεως μεταξύ της πρωτόγονης Γης και ενός πρωτοπλανήτη του μεγέθους του Άρη. Η Σελήνη έπαιξε έναν εποικοδομητικό ρόλο δημιουργώντας το κατάλληλο περιβάλλον με τις παλίρροιες και μειώνοντας τις διαφορές θερμοκρασίας, με τη σταθεροποίηση του άξονα περιστροφής της Γης. Η Γη μας τότε έκανε το μεγάλο βήμα και ανέλαβε τη μεταφορά σύνθετων μορίων στον πρώτο ζωντανό οργανισμό, που ήταν ικανός να εξομοιωθεί και να αυτοαναπαραχθεί. Ο δαρβίνειος μηχανισμός της φυσικής επιλογής ετέθη τότε σε εφαρμογή και μέσα σε διάστημα δισεκατομμυρίων ετών οδήγησε στη σημερινή πληθώρα των ζωντανών οργανισμών. Αν η ζωή εμφανίσθηκε κατ' αυτόν τον τρόπο, τότε μπορούμε να λέμε με σιγουριά ότι είμαστε μόνοι στο σύμπαν μας. Όσο συναρπαστικές και αν είναι αυτές οι υποθέσεις, δεν θα ήταν πιο ωραίο να έχουμε ανακαλύψει πλανήτες γεμάτους ζωή, αντί να τους συναντάμε μόνο μέσα στα προγράμματα της Πληροφορικής; Η απευθείας παρατήρηση των πλανητών είναι ένα εξαιρετικά επίπονο έργο. Με τα ήδη υπάρχοντα μέσα έχει παρατηρηθεί μια αργή και περιοδική διαφοροποίηση στην ταχύτητα των αστερών, πράγμα που αποτελεί χαρακτηριστική ένδειξη της παρουσίας γιγαντιαίων πλανητών. Έχουν παρατηρηθεί επίσης εκατοντάδες pulsar (αστέρια με νετρόνια), με διάμετρο αρκετών δεκάδων χιλιομέτρων, γεγονός που δημιουργεί εικασίες για την ύπαρξη ενός πλανήτη με μάζα ανάλογη με αυτήν της Γης. Αυτά τα αστέρια που πεθαίνουν δημιουργούνται μετά από βίαιες εκρήξεις, που καταστρέφουν το προϋπάρχον πλανητικό σύστημα. Το μόνο «απευθείας» πείραμα για να διαπιστωθεί αν υπάρχει εξωγήινη ζωή έγινε στο έδαφος του πλανήτη Άρη με τα δύο ταξίδια του «Βίκινγκ», στη διετία 1976-77. Παρά τις αρχικές ελπίδες, που ωφείλοντο στην εντυπωσιακή χημική «αντιδραστικότητα» του αρειανού εδάφους, αποδείχθηκε ότι δεν υπήρχε καθόλου ζωή. Ωστόσο σημαντικές γεωλογικές και φασματογραφικές ενδείξεις υποδεικνύουν ότι πριν από ένα δισεκατομμύριο χρόνια συνέβη στον Άρη κάποιο «θερμό» επεισόδιο και ότι υπήρχε μια «κανονική» ατμόσφαιρα και τρεχούμενο νερό. Ίσως κάποια ημέρα ανακαλύψουμε τα υπολείμματα μιας ζωής που δεν υπάρχει πια. Εκτός από τον Άρη, οι υπόλοιποι πλανήτες του ηλιακού συστήματος δεν μπορούν να αποκλεισθούν a priori από το ενδεχόμενο υπάρξεως ζωής σε αυτούς. Η Αφροδίτη, με θερμοκρασία επιφανείας μεγαλύτερη από 500 βαθμούς και με διαρκείς ηφαιστειακές εκρήξεις, δεν μας προσφέρει καμία ελπίδα. Αντιθέτως, ο Τιτάν, ο μεγαλύτερος δορυφόρος του Κρόνου, έχει μια ατμόσφαιρα που περιέχει άζωτο, μαζί με απλές οργανικές ενώσεις, όπως το μεθάνιο. Είμαστε άραγε μόνοι μέσα στο σύμπαν ή η ζωή βρίσκεται παντού και τα μυωπικά μάτια μας δεν μπορούν να την δουν; Το ερώτημα αυτό θα βασανίζει για πολλά χρόνια ακόμα την ανθρωπότητα. Σε είκοσι ή τριάντα χρόνια οι σημερινές γνώσεις μας θα μοιάζουν ασήμαντες μπροστά σε αυτές που θα έχουμε εν τω μεταξύ αποκτήσει, όπως ακριβώς μας φαίνονται σήμερα απηρχαιωμένες οι συζητήσεις του περασμένου αιώνα για την πλειονότητα των κόσμων. Θα δοθεί ποτέ μια τελική απάντηση στο ερώτημα; μια απάντηση που δεν μπορεί παρά να είναι καταφατική; Ίσως όχι, εκτός αν έχουμε εν τω μεταξύ ανακαλύψει κάποια νέα βιόσφαιρα στο ηλιακό σύστημα... ή, ποιος ξέρει, αν έχουμε έλθει σε επαφή με κάποιον εξωγήινο πολιτισμό.

ΣΤΕΝΕΣ ΕΠΑΦΕΣ ΠΡΩΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ: 11 ΙΟΥΝΙΟΥ 1954

ΤΟΠΟΣ: ΑΠΟ ΔΥΤΙΚΗ ΒΙΡΤΖΙΝΙΑ ΠΡΟΣ ΑΤΛΑΝΤΑ

ΩΡΑ: 10:45 Π.Μ.

ΜΑΡΤΥΡΑΣ: ΑΣΤΡΟΝΟΜΟΣ Μ. ΠΕΡΣΙ ΓΟΥΙΝΗΝΣ

ΕΝΑΕΡΙΕΣ ΕΠΑΦΕΣ

Ο διακεκριμένος Βρετανός αστρονόμος δρ. Χ. Πέρσι Γουίλκινς βρισκόταν σε μια περιοδεία του για διαλέξεις στις Ηνωμένες Πολιτείες όταν στις 11 Ιουνίου 1954, διέκρινε δύο παράξενα ιπτάμενα αντικείμενα από το παράθυρο του αεροπλάνου της Convaig που έκανε την πτήση από το Τσάρλεστον της Δυτικής Βιρτζίνια στην Ατλάντα της Τζόρτζια. Το συμβάν έλαβε χώρα στις 10:45..

«...την προσοχή μου τράβηξαν δύο λαμπερά αντικείμενα με ωσειδές σχήμα και κοφτερό χείλος τα οποία έμοιαζαν να κρέμονται πάνω από τις κορυφές δύο ιδιαίτερα ψηλών μαζών σύννεφων (σωρειτών), οι πλευρές των οποίων ήταν σκιασμένες και απείχαν περίπου δυο μίλια από το αεροπλάνο. Τα αντικείμενα είχαν κίτρινο χρώμα, σαν αυτό του γυαλισμένου μπρούτζου ή χρυσού, και πέρα από το χρώμα τους, ήταν πολύ πιο λαμπερά από τα ηλιοφώτιστα σύννεφα στην άλλη πλευρά του αεροσκάφους. Έμοιαζαν με μεταλλικές πλάκες που καθρέπτιζαν τις ακτίνες του ήλιου και κινούνταν αργά προς τα βόρεια. Ξαφνικά ένα τρίτο και ακριβώς όμοιο ωσειδές αντικείμενο εμφανίστηκε στη σκιασμένη πλευρά του σύννεφου, μα αυτό το αντικείμενο ήταν θαμπό και γκριζωπό, ίσως επειδή δεν το χτυπούσε το φως του ήλιου. Ενώ τα δύο λαμπερά αντικείμενα συνέχιζαν την αργή τους κίνηση, το τρίτο άρχισε να επιταχύνει. Διέγραψε μια καμπύλη και χάθηκε πίσω από μια άλλη, πλησιέστερη μάζα νεφών. Το θέαμα κράτησε περίπου δύο λεπτά, μα το γκριζο αντικείμενο ολοκλήρωσε τη γρήγορη κίνηση του σε λιγότερο από πέντε δευτερόλεπτα από τη στιγμή που άρχισε να κινείται». Όταν προσγειώθηκε στην Ατλάντα, ο δρ. Γουίλκινς είπε στους δημοσιογράφους πως είχε δει τρεις ιπτάμενους δίσκους, με διάμετρο την οποία υπολόγιζε γύρω στα 17 μέτρα. «Ένα πράγμα είναι σίγουρο» έγραψε: «Αν ήταν πράγματι συμπαγή αντικείμενα, ικανά να κινούνται προς οποιαδήποτε κατεύθυνση και με οποιαδήποτε επιθυμητή ταχύτητα, τότε θα πρέπει να είχαν σχεδιαστεί και να ελέγχονταν από διάνοιες ανώτερες της ανθρωπίνης».

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΑΦΥΣΙΚΟΥ

Κι όμως, υπήρξε μια εποχή που ο ελληνικός τύπος κατακλυζόταν από χιλιάδες άρθρα και πρωτοσέλιδα που αφορούσαν τα παραψυχικά φαινόμενα, τα φαντάσματα και τα αιθερικά όντα, τα ΑΤΙΑ, τις οπτασίες και τα στοιχειώματα, και όλα εκείνα τα παράξενα φαινόμενα που πρώτος μίλησε ο Τσαρλς Φορτ. Μια τόσο μακρινή και σχετικά κοντινή εποχή, που οι εφημερίδες δεν ήταν εχθρικές απέναντι στο παραψυχικό και τα ανεξήγητα φαινόμενα, σε αντίθεση με τον χλευασμό, τις διαψεύσεις, και την ελλιπείς και – πιθανός – εσκεμμένα παραπλανητική σημερινή πληροφόρηση. Μέσα από τη συγκεκριμένη στήλη θα προσπαθήσουμε να παρουσιάσουμε ένα μεγάλο μέρος από το πλούσιο και εντυπωσιακό αρχείο που έχει διασωθεί, κόντρα σε μια εποχή που έχουμε απομυθοποιήσει και καταρρίψει τα πάντα.

1 UFO καταδίωξε τζετ στην Αλάσκα!

UFO καταδίωξε τζετ στην Αλάσκα - Απογευματινή, 25 Ιανουαρίου 1987

Ήταν μεγάλο – μεγαλύτερο από οποιοδήποτε γνωστό αντικείμενο. Έτσι τουλάχιστον το περιέγραψε ο κυβερνήτης του

τζετ 747 των ιαπωνικών αερογραμμών, πτήση 1628 το οποίο εκείνη την ώρα πετούσε πάνω από την Αλάσκα. Μολονότι η Αμερικανική Πολιτική Αεροπορία επιβεβαίωσε την πληροφορία ότι στις 17 Νοεμβρίου σημειώθηκε πράγματι εμφάνιση ενός παράξενου αντικειμένου, το τι ακριβώς συνέβη εκείνη την νύχτα παραμένει μυστήριο. Το αεροπλάνο πετούσε στα 39.000 πόδια. Προβλήματα ορατότητας δεν υπήρχαν και ο κυβερνήτης έκανε τον τελευταίο έλεγχο πριν αρχίσει την προσγείωση στο αεροδρόμιο Άνκορατζ. Ξαφνικά εμφανίστηκε μπροστά του ένα ιπτάμενο αντικείμενο, σχήματος πούρου και μεγέθους όσο το ίδιο το αεροπλάνο. Ο κυβερνήτης ξαφνιάστηκε, αλλά δεν τα έχασε και άρχισε να κάνει κυκλικούς ελιγμούς για να αποφύγει τον «εισβολέα». Εκείνο όμως τον ακολουθούσε σαν σκιά πετώντας τρελά, αλλά προσπαθώντας ταυτόχρονα να διατηρήσει σταθερή απόσταση. Ο κυβερνήτης επικοινωνήσε με τον πύργο ελέγχου και ρώτησε τι συμβαίνει, αλλά του απάντησαν ότι απ' ότι βλέπουν δεν υπάρχει κοντά του κανένα άλλο αεροπλάνο. Σε δύο κοντινές στρατιωτικές βάσεις, όμως, το αντικείμενο εμφανίστηκε στα ραντάρ σαν στίγμα. Η ανησυχία του κυβερνήτη δεν άργησε να αυξηθεί, όταν αντιλήφθηκε ότι το αντικείμενο επηρέασε τις συχνότητες στον ασύρματο. Απελπισμένος αποφάσισε να κάνει μια βουτιά μειώνοντας το ύψος κατά 8.000 πόδια. Αλλά το αντικείμενο συνέχισε να τον ακολουθεί σαν σκιά. Τελικά και κυριολεκτικά με την ψυχή στο στόμα, ο πιλότος κατόρθωσε να προσγειώσει το αεροσκάφος στο Άνκορατζ, όπου και διηγήθηκε λεπτομερώς την περιπέτεια του στις αρχές.

Εισβολή εξωγήινων στο Βέλγιο - Ελεύθερος Τύπος 11 Απριλίου 1990

Μυστηριώδη ιπτάμενα αντικείμενα μεγάλου σχήματος κάνουν την εμφάνισή τους στο βελγικό ουρανό τις τελευταίες εβδομάδες, προκαλώντας την κινητοποίηση των αρμόδιων αρχών, που αναγκάστηκαν να χρησιμοποιήσουν μέχρι και αεροπλάνα της πολεμικής αεροπορίας. Τα άγνωστα αντικείμενα έχουν σχήμα τριγωνικό, με ένα μεγάλο άσπρο φως στην κορυφή της κάθε γωνίας τους και ένα κόκκινο φως στο κέντρο τους. Την τελευταία φορά που εντοπίστηκαν τα ιπτάμενα αντικείμενα από τα ραντάρ της βελγικής αεροπορίας, απογειώθηκαν αμέσως δύο πολεμικά F-16 για αναγνώριση. Οι πιλότοι καθοδηγούμενοι από το έδαφος κατάφεραν να πλησιάσουν το άγνωστο αντικείμενο το οποίο όμως απομακρύνθηκε με ιλιγγιώδη ταχύτητα.

ΒΕΛΓΙΟ Και νέα παρέλαση έκανε το UFO

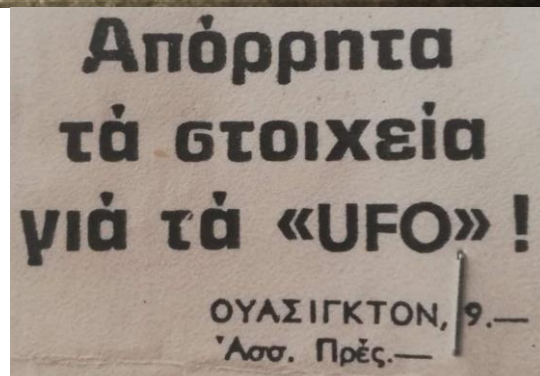
ενώ έγινε αντιληπτό και σε άλλες χώρες όπως τη Γερμανία και τη Γαλλία. Το ιπτάμενο αυτό αντικείμενο είχε τριγωνικό σχήμα, μεγάλο μέγεθος, ένα άσπρο φως σε κάθε γωνιά και ένα πορτοκαλί στη μέση. Οι αεροπορικές αρχές του Βελγίου επιβεβαίωσαν την πτήση του άγνωστου αντικειμένου υποστηρίζοντας ότι ήταν παρόμοιο με εκείνο που έκανε την εμφάνισή του πολλές φορές τον περασμένο Απρίλιο και είχε καταδιωχθεί, χωρίς αποτέλεσμα από δύο πολεμικά αεροπλάνα F-16. Η Πολεμική Αεροπορία της Γαλλίας παραδέχθηκε με τη σειρά της ότι μια «φωτεινή πηγή» εντοπίστηκε την περασμένη Δευτέρα στην Ορλεάνη. Ανάλογες μαρτυρίες δέχτηκε η γαλλική αστυνομία από διάφορες περιοχές της χώρας. Πιλότος της Air France που βρισκόταν σε πτήση προς την Βαρκελώνη δήλωσε ότι είδε το ιπτάμενο αντικείμενο, το οποίο σίγουρα δεν ήταν δορυφόρος, διότι μέσα σε διάστημα 3-4 λεπτών εισήλθε και εξήλθε της ατμόσφαιράς τρεις φορές. Την παρουσία του αντικειμένου αυτού επιβεβαίωσαν επίσης και τα πληρώματα τριών αεροσκαφών της ALITALIA, SWISSAIR και LUFTHANSA. Τέλος, ο «μυστηριώδης επισκέπτης» έγινε αντιληπτός και πάνω από το Μέλανα Δρυμό στη Γερμανία.

Και νέα παρέλαση έκανε το UFO Ελεύθερος Τύπος 8 Νοεμβρίου 1990

Μεγάλη αμηχανία έχει προκαλέσει στις αρμόδιες βελγικές αρχές η επανεμφάνιση μετά από επτά μήνες, του μυστηριώδους φωτεινού ιπτάμενου αντικειμένου, το οποίο το βράδυ της περασμένης Δευτέρας διέσχισε το βελγικό ουρανό

Απόρρητα στοιχεία για τα UFO – ΤΑ ΝΕΑ, 9 Μαρτίου 1982

Άκρως απόρρητες χαρακτήρισε χτες το αμερικανικό Ανώτατο Δικαστήριο ορισμένες πληροφορίες σχετικά με τα «ανεξήγητα ιπτάμενα αντικείμενα» που κατά καιρούς εμφανίζονται στον ουρανό. Το δικαστήριο αποφάνθηκε επί αιτήματος μιας οργάνωσης πολιτών που ζητεί «δημοσιότητα σε όλα τα στοιχεία για τα UFO». Η Αμερικανική κυβέρνηση, “όπως έγινε γνωστό, συγκατένευσε να δοθούν ορισμένα στοιχεία σε ιδιώτες ή στον τύπο, αλλά πιστεύει ότι ορισμένα άλλα «δεν πρέπει να ανακοινωθούν». Ο Εισαγγελέας που εξέτασε μερικά από τα στοιχεία που έχει η αεροπορία και η ΝΑΣΑ είπε ότι «αν δοθούν τα στοιχεία αυτά, θα αποκαλυφθούν μοιραία και ορισμένα μυστικά σχετικά με τη λειτουργία των κρατικών αυτών υπηρεσιών, πράγμα που δεν είναι δυνατό, για λόγους εθνικής ασφαλείας». Έτσι το μυστήριο των UFO γίνεται τώρα πλέον και επίσημο...

ΒΕΛΓΟΙ ΜΕΛΕΤΗΤΕΣ ΙΣΧΥΡΙΖΟΝΤΑΙ ΟΤΙ ΟΙ ΙΠΤΑΜΕΝΟΙ ΔΙΣΚΟΙ ΥΠΑΡΧΟΥΝ

«Τα ΟΥΦΟ έχουν σχέδιο για τη Γη»

Του Γ. ΔΑΡΑΤΟΥ

ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ. «Ιπτάμενοι δίσκοι: Ένα φαινόμενο πραγματικό, λογικό, πρωτότυπο». Μέσα σε 18 μόλις μήνες, η βελγική εταιρεία μελέτης των διαστημικών φαινομένων (ΒΕΜΕΔΟ) συνέλεξε, ταξινόμησε και ανέλυσε χίλιες περίπου μαρτυρίες, σχετικές με τα ανεξήγητα φαινόμενα που παρατηρήθη-

της Λουβέν και των Βρυξελλών, από τη Βασιλική Πολεμική Αεροπορία του Βελγίου, η οποία μάλιστα «καταδίδωξε» με αεροσκάφη της τύπου «F-16» αυτά τα ιπτάμενα αντικείμενα, καταγράφοντας στα ραντάρ τους την ύπαρξή τους. Τέλος, στην έρευνα πήρε μέρος και μια από τις διακεκριμένες μορφές της βελγικής Πολεμικής Αεροπορίας, ο πτέραρχος κ. ντε Μέρουοικερ.

Οι πιλότοι των «F-16» διαπίστωσαν ότι τα αντικείμενα αυτά κινούνταν με ιλιγγιώδεις ταχύτη-

ουρανό του Βελγίου από τον Νοέμβριο του 1989 μέχρι σήμερα. Όλες αυτές οι μαρτυρίες εκδόθηκαν σε ένα βιβλίο με εξαιρετικά εντυπωσιακά γεγονότα, που επιβεβαιώνουν τη συστηματική και επανειλημμένη διέλευση ιπτάμενων αντικειμένων στον ουρανό του ανατολικού Βελγίου, τα οποία ύστερα από λεπτομερείς έρευνες, διαπιστώθηκε ότι ήταν προϊόντα κατασκευασμένα από κάποια έλλογα όντα, τα οποία όμως κανείς δεν είδε από κοντά. Στη μελέτη αυτή πήραν μέρος καθηγητές από τα πανεπιστήμια της Λουβέν και των Βρυξελλών, από τη Βασιλική Πολεμική Αεροπορία του Βελγίου, η οποία μάλιστα «καταδίδωξε» με αεροσκάφη F-16 αυτά τα ιπτάμενα αντικείμενα, καταγράφοντας στα ραντάρ τους την ύπαρξή τους. Οι πιλότοι των F-16 διαπίστωσαν ότι τα αντικείμενα αυτά κινούνταν με ιλιγγιώδεις ταχύτητες της τάξεως των 3.200 χιλιομέτρων την ώρα, τις οποίες ανέπτυσαν μέσα σε ελάχιστα δευτερόλεπτα. Οι μελετητές σημείωσαν επίσης τη μεγάλη ευκολία μετατόπισης των ιπτάμενων αντικειμένων, που άλλαζαν συνεχώς θέση και κίνηση, από οριζόντια σε κάθετη, χωρίς τον παραμικρό κόπο. Συμπερασματικά, οι υπεύθυνοι της εταιρίας μελέτης των διαστημικών φαινομένων, έχουν την άποψη ότι τα άγνωστα ιπτάμενα αντικείμενα «είναι υλικές κατασκευές, που διαθέτουν τεχνολογία άγνωστη ακόμη στους ανθρώπους. Και επιπλέον, οι κινήσεις τους έδειχναν ότι ήταν προγραμματισμένες με βάση ένα σαφές σχέδιο».

Τα UFO έχουν σχέδιο για τη Γη
Έθνος, 23 Οκτωβρίου 1991

«Ιπτάμενοι δίσκοι: Ένα φαινόμενο πραγματικό, λογικό, πρωτότυπο». Μέσα σε μόλις 18 μήνες, η βελγική εταιρεία μελέτης των διαστημικών φαινομένων, συνέλεξε, ταξινόμησε και ανέλυσε χίλιες περίπου μαρτυρίες, σχετικές με τα ανεξήγητα φαινόμενα που παρατηρήθηκαν στον

Φάνηκαν πάλι οι κύκλοι
στα χωράφια – ΤΑ ΝΕΑ
8 Αυγούστου 1991

Οι μυστηριώδης κύκλοι στα χωράφια της Νότιας Αγγλίας έκαναν πάλι την εμφάνισή τους εδώ και λί-

γες μέρες, αναζωπυρώνοντας το ενδιαφέρον επιστημόνων και περίεργων, που μιλούν για ιπτάμενους δίσκους, και γενικά για φαινόμενα που συνδέονται με εξωγήινους. Πρόκειται για τέλειους κύκλους σε σπαρμένα χωράφια ή σε χέρσα γη, όπου η βλάστηση μοιάζει να έχει πατηθεί από κάτι πολύ βαρύ. Η περιφέρεια είναι απόλυτα συμμετρική και αυτό που εκπλήσσει, ειδικούς και μη, είναι ότι κανένα γνωστό μηχάνημα και κανένας αγρότης δεν θα μπορούσε να δημιουργήσει τόσο τέλεια ίχνη, παρά μόνο με εξαιρετική προσπάθεια και με τέλεια όργανα μέτρησης. Δεκάδες κύκλοι, διαμέτρου μερικών δεκάδων ή και εκατοντάδων μέτρων, φάνηκαν στην αρχή της εβδομάδας στα χωράφια ενός κτηματία, ονόματι Τζον Χουάιτ, όπου έχουν ήδη κατασκηνώσει αστρονόμοι, γεωλόγοι και μηχανικοί από το Λονδίνο και αλλού – ακόμα και από Ιαπωνία ήρθαν – σε μια απόφαση να δώσουν επιτέλους την «οριστική» εξήγηση στο αίνιγμα. Μερικοί χωρικοί της περιοχής μιλούν για φαρσέρ, ίσως κάποια παρέα νεαρών να χάραξε τους κύκλους νύχτα, λένε, αλλά αυτό θεωρείται πραγματικά απίθανο, γιατί θα χρειαζόνταν δεκάδες μηχανήματα και πολλή δουλειά – που θα έπρεπε να γίνει αντιληπτή από τους γεωργούς της περιοχής. Οι μετεωρολόγοι μιλούν για φαινόμενα χημικά που δημιουργούν στην ατμόσφαιρα πιέσεις ή απότομες διακυμάνσεις θερμοκρασίας, με τις ασυνήθιστες αυτές επιπτώσεις στο έδαφος.

Φάνηκαν πάλι οι κύκλοι στα χωράφια

ΜΠΕΚΧΑΜΠΤΟΝ, 8. ΟΙ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΙΣ κύκλοι στα χωράφια της Νότιας Αγγλίας έκαναν πάλι την εμφάνισή τους εδώ και λίγες μέρες, αναζωπυρώνοντας το ενδιαφέρον επιστημόνων και περίεργων, που μιλούν για ιπτάμενους δίσκους, για επίσκεψη ΟΥΦΟ, και γενικά για φαινόμενα που συνδέονται με εξωγήινους.

μπορούσε να δημιουργήσει τόσο τέλεια ίχνη, παρά μόνο με εξαιρετική προσπάθεια και με τέλεια όργανα μέτρησης. Δεκάδες κύκλοι, διαμέτρου μερικών

TA NEA
The New York Times

Ιαπωνία ήρθαν – σε μια απόφαση να δώσουν επιτέλους την «οριστική» εξήγηση στο αίνιγμα.

Μερικοί χωρικοί της περιοχής μιλούν για φαρσέρ, ίσως κάποια παρέα νεαρών να χάραξε τους κύκλους νύχτα, λένε, αλλά αυτό θεωρείται πραγματικά απίθανο, γιατί θα χρειαζόνταν δεκάδες μηχανήματα και πολλή δουλειά – που θα έπρεπε να γίνει αντιληπτή από τους γεωργούς της

ΕΡ.Ε.Ν.ΖΩ

**Έρευνα Εξωγήινης
Νοήμονος Ζωής**

www.erenzw.blogspot.gr

ΜΥΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ ΣΤΗΝ ΑΓΝΩΣΤΗ ΕΛΛΑΔΑ

Ταξιδεύει, ο **ΝΙΚΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ**

Οι «Αράπηδες» της Τήνου

Η Τήνος έχει μια πολύ πλούσια ιστορία, την οποία όμως εμείς θα προσπεράσουμε για να ταξιδέψουμε στην άλλη Τήνο, στην Τήνο των θρόλων, των παραδόσεων και του μυστηρίου...

Ένα από τα σημεία που αξίζει να επισκεφτείτε στην Τήνο είναι το εκκλησάκι του Αγίου Γεωργίου. Βρίσκεται στα αριστερά μας, μέσα σε ένα μικρό στενό, όπως ανηφορίζουμε τον δρόμο προς την Ευαγγελίστρια. Χτίστηκε το 1691 και ανακαινίστηκε το 1859. Αν είστε τυχεροί και το πετύχετε ανοικτό θα έχετε την ευκαιρία να θαυμάσετε το ξυλόγλυπτο τέμπλο του, που αποτελεί πραγματικό έργο τέχνης. Εκτός αυτού, αξιοσημείωτη είναι η παράδοση που λέει πως από αυτή ακριβώς την εκκλησία έβγαιναν τα παλιά χρόνια οι Αράπηδες... Οι Αράπηδες στην τηνιακή λαϊκή παράδοση είναι ένα είδος σκοτεινού ξωτικού ή στοιχειού. Είναι πανύψηλοι και κατάμαυροι και συνήθως καπνίζουν ένα παράξενο τοιμπούκι. Δεν είναι ιδιαίτερα επικίνδυνοι, όμως η εμφάνισή τους και μόνο είναι αρκετή για να προκαλέσει τρόμο και πανικό. Οι Αράπηδες είναι πάντοτε σιωπηλοί και φαίνεται να ανήκουν σε κάποια συνομοταξία κατώτατων στοιχειακών. Όσο για την μορφή τους, οι πιο «προσγειωμένοι» υποστηρίζουν πως πιθανότατα αποτελεί κατάλοιπο της εποχής των επιδρομών των Αλγερινών πειρατών, που έχει στοιχειώσει τις ψυχές των κατοίκων του νησιού και έχει εξάψει την λαϊκή δεισιδαιμονία.

Αποφθέγματα μεγάλων προσωπικοτήτων

Τα θαύματα δεν είναι αντίθετα στη φύση, αλλά αντίθετα σ' αυτά που ξέρουμε για τη φύση.

Ιερός Αυγουστίνος, 354μ.Χ.-430μ.Χ., Άγιος

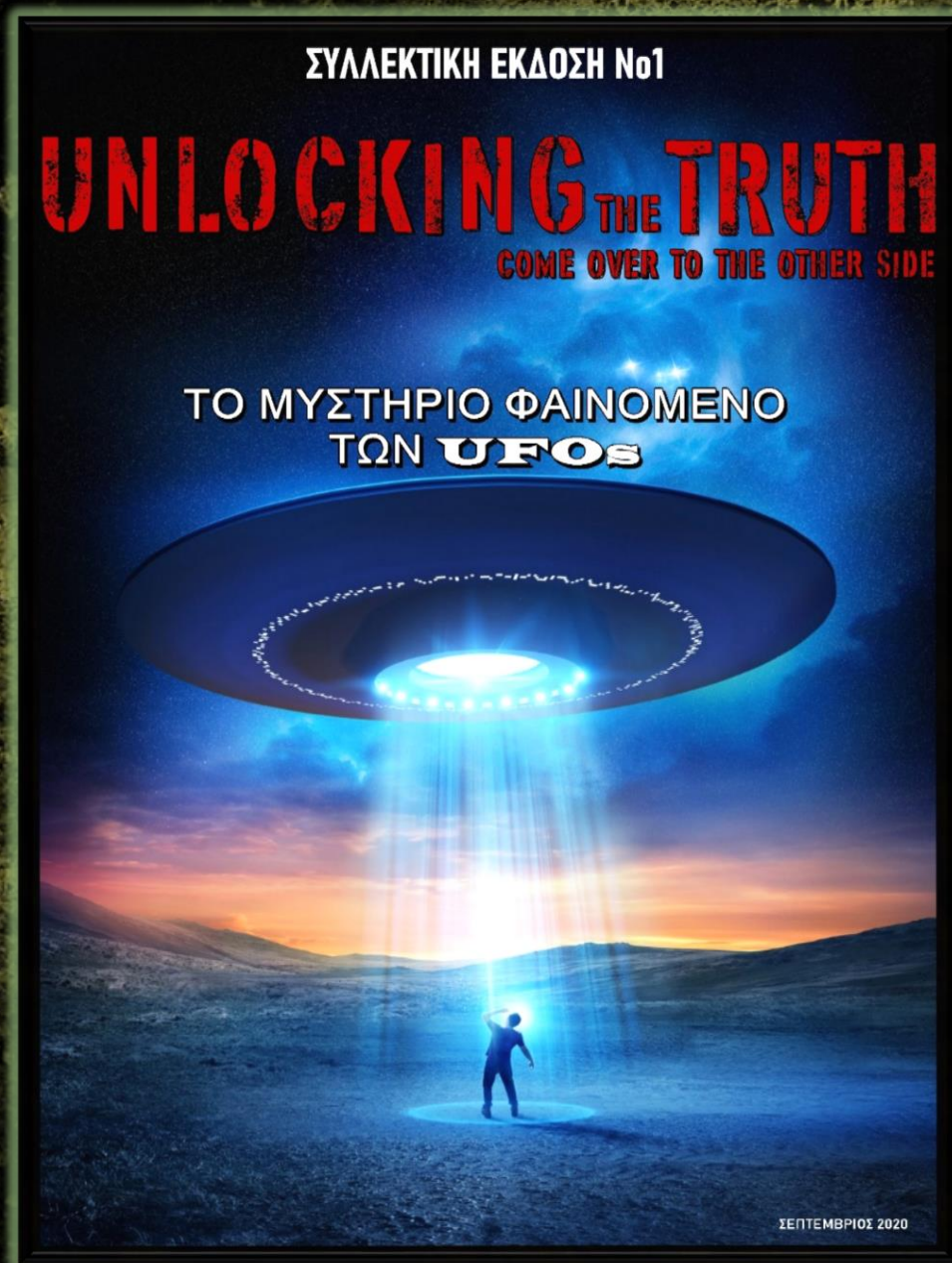

Ο Αυγουστίνος Ιππώνος (Aurelius Augustinus Hipponensis), γνωστός και ως Άγιος Αυγουστίνος, ήταν Χριστιανός θεολόγος και φιλόσοφος, του οποίου τα συγγράμματα επηρέασαν στην ανάπτυξη του Δυτικού Χριστιανισμού και της Δυτικής φιλοσοφίας. Επίσης ήταν ένας από τους πολυγραφότερους συγγραφείς της λατινικής πατρολογίας.

Πίστη και λόγος

Η πίστη και ο λόγος συνυπάρχουν, με τη διαφορά πως η πρώτη προηγείται χρονικά του δεύτερου. Και το ένα προϋποθέτει το άλλο. Η πίστη και ειδικότερα η χριστιανική, αποσκοπεί ιδιαιτέρως στο να δείξει πως υπάρχουν και πράγματα που δεν είναι ορατά, όπως υπάρχουν και τα ορατά. Η πίστη βασίζεται στην Αγία Γραφή, η αυθεντικότητα της οποίας στηρίζεται στην ενέργεια του Αγίου Πνεύματος. Όσα περιέχονται σε αυτήν είναι προσλήψιμα δια της πίστεως και όχι μόνο μέσω του νου.

Υπάρχουν κάποια μυστήρια που ζητούν απάντηση.
Ένα από αυτά είναι και το φαινόμενο των ΑΤΙΑ
(Άγνωστης Ταυτότητας Ιπτάμενα Αντικείμενα)

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΔΩΡΕΑΝ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ.
ΚΑΤΕΒΑΣΤΕ ΤΟ ΣΥΛΛΕΚΤΙΚΟ ΤΕΥΧΟΣ ΔΩΡΕΑΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ

Unlockingthetruthproject.blogspot.gr

UNLOCKING THE TRUTH

Διαβάστε Δωρεάν Όλα τα Τεύχη του Unlocking the Truth
από τον Παρακάτω Σύνδεσμο: <http://issuu.com/erenzw>

Τεύχος 1: Ο Διάβολος και η υπόσταση του ανά τις θρησκείες και τις φιλοσοφίες στον κόσμο – Εκτόπλα-σμα: Η φυσική απόδειξη της επικοινωνίας με τους νεκρούς - Θανάσης Βέμπος - Συνέντευξη του εξερευνητή του Αλλόκοσμου - Υδάτων παράδοξα - Λατρεία των άστρων – Ιερά ζώα και συλλογική μνήμη - Υποβρύχιες γεωμετρικές και μεγαλιθικές κατασκευές στην Ελλάδα, σύμφωνα με το Google Earth - Το συμβούλιο των «Εννέα» και τα απόρρητα πειράματα του Puharich.

Τεύχος 2: - «Ταξίδια Μινωιτών στον Καναδά - Αργώ, μια Χρονοδότρα - Υπνοσκόπηση: Ο Δρόμος για να Βλέπεις Μέσα σου - Η Προέλευση της Ζωής και η Κατευθυνόμενη Πανσπερμία- Η Γένεση του Ανθρωπίνου Είδους κατά την Ελληνική Μυθολογία - Πνευματική Αφύπνιση και Συνειδησιακή Μοναδικότητα» - 27ο Διεθνές Συνέδριο UFO - Δράκοι, Μυθικά Πλάσματα ή Πλάσματα μιας άλλης Εποχής;

Τεύχος 3: – Φυσική ή Μεταφυσική; – Ομήρου Ιλιάς: Αστρονομικά φαινόμενα Αποδιδόμενα σε Θεϊκές Πα-ρεμβάσεις - Η Μαγική Τοπογραφία των Αθηνών – Μαυροφόρες, Η Θηλυκή Εκδήλωση του Μαύρου – Οι Δαίμονες της Κρήτης – The Mandela Effect – Ταξίδι στο Εσωτερικό των Μεγαλύτερων Μυστηρίων του Κό-σμου.

Τεύχος 4: – Περί του Εμφαινομένου Προσώπου τω Κύκλω της Σελήνης – Οι Δαίμονες στην Αρχαία Ελλάδα – Όταν οι Ψυχές Επιστρέφουν στον Κόσμο των Ζωντανών - Συνέντευξη – Γιώργος Ιωαννίδης – Ελένη Κικί-δου, Η Τελευταία Μαθήτριά του Άγγελου Τανάγρα – Τα Κρανία που Ουρλιάζουν – Γοργόνες – Αποκυήμα-τα της Φαντασίας ή Υπαρκτά Πλάσματα; - Τα Μυστήρια των Μαθηματικών – Εκείνοι που Μιλάνε με τις Φάλαινες.

Τεύχος 5: – Τα Ονόματα των Δορυφόρων των Πλανητών – Το Πείραμα της Φιλαδέλφειας και η Χωροχρο-νική Επέμβαση στους Περσικούς Πολέμους - Η Διαχρονική Μαγεία του Πεντελικού Όρους – Το Δαιμονι-σμένο Μοναστήρι της Loudun - Το Στοιχειωμένο WinchesterMystery House – Η Τεχνολογία στα Ινδικά Έπη.

Τεύχος 6: – Παράξενες Ιστορίες από το Παρελθόν - Αφιέρωμα στον Σωκράτη Αικατερινίδη - Θυμηθείτε το Περλ Χάρμπορ – Συγχρονικότητες - Έρευνα: Γραμμένες Πέτρες – Η Αποθη-κευμένη Ιστορία του Σύμπαντος.

Τεύχος 7: Η χωροχρονική παγίδα της Ρ' Λυε - Οι ψιλοκομμένες φέτες του χρόνου - Ελληνικό μουσείο μετεωριτών - Τα οφέλη του συνειδητού ονειρέματος, η κατασκευή ονειρομηχανής, και η σχέση REM και κατά-θλιψης - Ψυχολογικά αρχέτυπα και ο κόσμος των ορυκτών - Καλώς ήλθατε στο μυστηριώδες 1960.

Τεύχος 8: - «KIC8462852» Βρήκαμε την πρώτη σφαίρα Ντάισον - Ταξίδι στο χρόνο: Ξεκλειδώνοντας την φαντασία - Σκοτεινά πηγάδια και ψυχές στον καθρέπτη. Παλιά έθιμα και δοξασίες - Μυστηριώδεις εξαφανίσεις ανθρώπων - Γεγονότα και φαντασία - Η μυστική ζωή των ουρανών - Το κόκκινο βιβλίο του C.G. Jung - Κατασκοπεύοντας υπό το φως των άστρων. Κατασκοπεία και αστρολογία στον αρχαίο κόσμο.

Τεύχος 9: - Μαύρες Αιρέσεις: Όταν οι Θεοί Ζητάνε Αίμα - Αστρική Προβολή – Αφήνοντας Πίσω το Σώμα – Gremlins - Οι Άγγελοι της Mons - Ο Ψυχολογικός Κόσμος του Howard Phillips Lovecraft - Μονόκεροι – Μόνο στα Παραμύθια ή Μήπως Όχι.

Τεύχος 10: - Ανατριχιαστικές Τηλε-φωνικές Κλήσεις από την «Άλλη Πλευρά» - Αστρική Προβολή – Αφήνοντας Πίσω το Σώμα - Σκέψεις για το Παρελθόν, το Παρόν, και το Πιθανό Μέλλον της ΥΦΟλογίας - Είναι οι Εξωγήινοι Προϊόν μιας Άγνωστης Ψυχικής Αρχιτεκτονικής; - Συνέντευξη: Σωσάνα Μανουσarıδου - Κέρβερος: Ο Άγριος Φύλακας του Κόσμου των Νεκρών - Η Νεράιδα στην Ελληνική Παράδοση.

Τεύχος 11: - Το Καταραμένο Δάσος - Οι Παραφυσικές Πτυχές της Μοντέρνας Ουφολογίας - UFO: Αυτά που Γνωρίζουμε Σήμερα - Foo Fighters: Το Μεγάλο Μυστήριο του Β' Παγκοσμίου Πολέμου - Ιπτάμενες Μηχανές στην Αρχαιότητα - Νταβέτι: Η Μυστικιστική Τελετή της Κρήτης

Τεύχος 12: Ένα Παράλληλο... Ταξίδι - Hellfire Farm – Το Ουαλικό Amityville - Το Χρονοξενοδοχείο - Οι Μυστηριώδεις Κλήσεις SOS που Δύο Αδέρφια Υποστηρίζουν ότι Κρυφάκουσαν σαν σε Διαστημικές Μεταδόσεις - Δελφικό Έψιλον – Σύμβολο Πολιτισμών - Το Μεγάλο Κύμα ΑΤΙΑ Πάνω από την Κύπρο το 1978 - Αμερικανική Έκθεση για τα UFO – Τι Μάθαμε για τους Εξωγήινους το 2021.

Τεύχος 13: Το Τρένο της Zanetti – Επανεκκίνηση ή Αφανισμός των Ανθρώπων – Καταραμένοι Πίνακες – Κρυπτογήινοι - Όταν Στοιχεία για Ύπαρξη Ζωής στο Διάστημα Ανατρέπουν όλες τις «Αλάνθαστες» Θεωρίες.

ΜΗΝ ΧΑΣΕΤΕ ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ
ΤΟΥ "UNLOCKING THE TRUTH"
ΠΟΥ ΘΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕΙ
ΣΤΙΣ 20 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

